

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา  
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*AN EVALUATION OF EDUCATIONAL JOURNAL FACULTY  
OF EDUCATION BURAPHA UNIVERSITY*

ผู้วิจัย

นางสาวสุปราณี เสี่ยงงาม

นางวาทรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

QA 0102379  
165155  
- 7 พ.ศ. 2557

ปรึกษาโครงการวิจัย

รศ.ดร.มนตรี เข้มกลีกร

335616

ทุนสนับสนุนการวิจัยโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปีงบประมาณ 2556

เริ่มบริการ

23 ก.พ. 2557

อภิรักษ์นาการ

## คำนำ

การประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของทุกๆ คนที่มีความเกี่ยวข้องกับวารสาร ทั้งกองบรรณาธิการ บรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ สมาชิก คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา ผู้อ่านวารสาร เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณฝ่ายวิจัย และบริการวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เห็นความสำคัญของการวิจัยนี้ และจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี พ.ศ.2555 สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.พงศ์เทพ จิระโร เป็นอย่างยิ่งที่ให้คำปรึกษาในด้านของสถิติและช่วยให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง

สุดท้าย ขอขอบคุณคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์ และเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย และเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานวารสารสากลต่อไป

สุปราณี เสงี่ยมงาม

## สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

Abstract

สารบัญ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
	ขอบเขตการวิจัย.....	2
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	2
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
	วารสาร.....	3
	ความหมายและความสำคัญของวารสาร.....	3
	วัตถุประสงค์ของวารสารวิชาการ.....	4
	องค์ประกอบของวารสารวิชาการ.....	5
	บทความ.....	6
	ความหมายของบทความและบทความวิชาการ.....	6
	ประเภทของบทความวิชาการ.....	7
	รูปแบบของบทความ.....	8
	การผลิตและการเผยแพร่วารสารวิชาการ.....	9
	วารสารศึกษาศาสตร์.....	11
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
	กลุ่มเป้าหมาย.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	37

## สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ) .....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล .....	37
ระยะเวลาที่ทำการวิจัย .....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ) .....	38
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	38
พฤติกรรมการใช้วารสาร .....	39
ความเหมาะสมของวารสาร .....	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	59
สรุปผลการวิจัย .....	59
อภิปรายผล .....	61
ข้อเสนอแนะ .....	62
บรรณานุกรม .....	63

## บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้เกี่ยวข้องจำนวน 122 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการประชุมวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

### สรุปผลวิจัย

พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับระยะเวลาพบว่าผู้อ่านวารสารศึกษาศาสตร์ นานๆ ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 60.70) โดยมีผู้อ่านเป็นประจำทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 23.80 และเมื่อพิจารณา สถานที่อ่านพบว่าอ่านจากหอสมุด มากที่สุดร้อยละ 32.8 รองลงมาอ่านจากที่ทำงาน (ร้อยละ 31.10) ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รายชื่อและโดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา บรรลุตามวัตถุประสงค์ ร้อยละร้อยละ และบรรลุตามวัตถุประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จุดที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ควรปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์ การออกวารสารไม่ตรงต่อเวลา จำนวนครั้งที่ออกน้อยไปควรเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี เนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะ มีบทความของนักวิชาการเด่น ฉบับละ 1 เรื่อง ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้น

จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ คือ วารสารมีจุดเด่นที่มีความหลากหลาย ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ ในการคัดกรอง สักส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ รูปแบบการจัดทำวารสาร และความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้

### ข้อเสนอแนะ

ควรพัฒนาระบบการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความคล่องตัว รวดเร็วขึ้น เพื่อจะทำให้วารสารสามารถออกได้ตรงเวลายิ่งขึ้น

ควรเผยแพร่ และส่งเสริมให้ศิษย์เก่าของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีโอกาสเข้าถึง ในการส่งบทความทางวิชาการมาลงในวารสาร และรณรงค์ให้ศิษย์เก่าเป็นสมาชิกวารสารให้มากขึ้น

ควรได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกองบรรณาธิการในการเพิ่มจำนวนเล่มจะทำให้วารสารได้มีโอกาสเพิ่มกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการได้มากขึ้นตอบสนองความต้องการของสังคมมากขึ้น

ควรได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกองบรรณาธิการที่จะต้องพิจารณาโดยภาพรวมในแต่ละฉบับให้มีความสมดุล ทั้งบทความในสาขาและนอกสาขา อาจต้องปรับเป้าหมายของวารสารให้มีความครอบคลุมบทความวิจัยและบทความวิชาการสาขาอื่นๆ

คำสำคัญ : การประเมินวารสาร , วารสารศึกษาศาสตร์

## Abstract

This study aimed to evaluate the use behavior of the Journal of Education produced by faculty of Education, Burapha University. The study evaluated the journal in two aspects; appropriateness and achievement of the objectives of the journal. Questionnaires were used to collect data from 122 respondents who work in the related fields and the qualitative data were collected from the critical meeting. The results of the study were as follows;

### Summary of Research Results

The behavior of using the journal of education in terms of time showed that 60.70% of the respondents rarely read the journal. 23.80% of the respondents read every issue. 32.8% of the respondents read the journal from a library and 31.10% read from the office.

In terms of the appropriateness of the journal, the result showed that the overall journal was highly appropriate. The objectives of the journal were highly achieved (100%).

The improvement of the journal included its cover page and the printing format. Moreover, the periodical of the journal was not punctual. The number of issues should be 4 times per year. The content should include an academic outstanding article, an interdisciplinary article and should be more up to date.

The features of the journal that should be maintained were the diversity of the journal, the maintenance of the quality, the quality of screening, the proportion of academic and research presentation, the form of the journal and other comments.

### Suggestion

Screening and monitoring system should be developed by experts in order to have the flexibility to produce the journal faster and more punctual.

Encourage alumni of faculty of Education, Burapha University to access and submit their academic papers to publish in the journal and subscribe to the journal.

The journal should be considered by the editorial board to increase the number of the journals. This will enhance more opportunities to distribute the academic papers and meet the needs of the society.

The journal should be considered by the editorial board in terms of the overall picture of the journal. It should have a balance of both in the field and off the field of education. The journal may have to change its objectives to include research and academic papers in other fields.

Keyword: Journal Evaluation, Journal of Education

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วารสารวิชาการ เป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณค่ายิ่งในฐานะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ ความคิดและพัฒนาการที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ตลอดจนวิทยาการใหม่ๆ วารสารจึงเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร วิทยาการ ความรู้ และผลงานวิจัยใหม่ๆ ในรูปของบทความ สำหรับนักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ในการติดตามความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ตนเองสนใจเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า วิจัย ตลอดจนการนำเอาผลการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ก้าวหน้าวิทยาการ ความรู้ได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของวารสารวิชาการ ซึ่งวารสารถือได้ว่าเป็นแหล่งรวบรวมและเผยแพร่ความรู้ ความคิดในรูปของการเสนอบทความทางวิชาการ งานวิจัย บทความเห็น บทวิจารณ์ และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการด้านการศึกษา ด้วยเหตุนี้คณะศึกษาศาสตร์ จึงได้จัดทำวารสารศึกษาศาสตร์ขึ้น เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับคณาจารย์ นักวิชาการ ศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า ได้นำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิจัย ในรูปของบทความออกสู่สังคมภายนอก จึงได้จัดทำวารสารศึกษาศาสตร์ขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อเป็นแหล่งแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานการวิจัยของคณาจารย์และนักวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาการแขนงศึกษาศาสตร์ มีกำหนดออกในระยะแรกปีละ 2 ฉบับ จนถึงปีที่ 19 (พ.ศ.2550) เป็นต้นมา ได้กำหนดออกปีละ 3 ฉบับ

ปัจจุบัน พ.ศ. 2555 วารสารศึกษาศาสตร์ ได้ทำวารสารวิชาการมาเป็นปีที่ 23 และบทความทุกเรื่องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยในปีงบประมาณ 2550-2551 วารสารศึกษาศาสตร์ได้รับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการที่มีคุณภาพจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพวารสารอย่างต่อเนื่อง และเป็นวารสารวิชาการที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานวารสารวิชาการ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อ รวมทั้งพัฒนาให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติหรือระดับสากลต่อไป เพื่อให้การพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพวารสาร ให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในแวดวงทางวิชาการมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการปรับปรุงคุณภาพวารสารจำเป็นต้องมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการผลิตวารสาร สภาพการใช้วารสาร ความพึงพอใจต่อวารสาร ตลอดจนความต้องการปรับปรุงและพัฒนาวารสารในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพมากขึ้น



ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์ให้มีคุณภาพ นำไปสู่ความเป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงสำหรับ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รายงานการวิจัยการประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการวารสารศึกษาศาสตร์
2. ได้ทราบความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ของผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษา สมาชิก เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนพัฒนาปรับปรุงวารสารศึกษาศาสตร์
3. ได้แนวทางพัฒนาและปรับปรุง คุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

### ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สำรวจความคิดเห็น และศึกษาระดับความพึงใจของ ผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และสมาชิกวารสาร จำนวนประมาณ 437 คน โดยใช้แบบสอบถามและการจัดประชุมกลุ่ม (Focus groups) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 ท่าน

### นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

**พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์** หมายถึง คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกิจกรรมองค์ประกอบลักษณะการใช้วารสาร ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์** หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมของวารสาร เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

**ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์** หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสาร เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

#### 1. วารสาร

- ความหมายและความสำคัญของวารสาร
- วัตถุประสงค์ของวารสารวิชาการ
- องค์ประกอบของวารสารวิชาการ

#### 2. บทความ

- ความหมายของบทความและบทความวิชาการ
- ประเภทของบทความวิชาการ
- รูปแบบของบทความ

#### 3. การผลิตและการเผยแพร่วารสารวิชาการ

#### 4. วารสารศึกษาศาสตร์

### 1. วารสาร

#### ความหมายและความสำคัญของวารสาร

วารสาร (Journal) มาจากคำภาษาฝรั่งเศสว่า Jour หมายถึง Day ซึ่งแนวคิดพื้นฐานของวารสารคือ เรื่องของระยะเวลา และการนำเสนอข้อมูลที่สั้น ดังนั้น วารสาร จึงหมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เสนอข้อมูลสั้นๆ และมีกำหนดออกเป็นระยะๆ (สมาน ลอยฟ้า, 2537)

วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีกำหนดการพิมพ์อย่างต่อเนื่องและแน่นอน หรือค่อนข้างแน่นอน เช่น รายสัปดาห์ รายทศ รายปีกร์ รายเดือน รายสองเดือน รายสามเดือน รายสี่เดือน รายหกเดือน หรือรายปี เป็นต้น โดยไม่กำหนดว่าจะเลิกพิมพ์เมื่อใด ลักษณะรูปแบบมักจะเหมือนกันทุกฉบับเพื่อให้ผู้อ่านสังเกตได้ง่าย แต่ละฉบับมีเลขกำกับ ได้แก่ เลขปีที่ ฉบับที่ และวัน เดือน ปี เลขกำกับนี้จะต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นลำดับไป เนื้อหาเขียนโดยผู้แต่งหลายๆ คน เป็นเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายๆ วิชา ถ้าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องวิชาการ จะเรียกว่า วารสารวิชาการ (วรารุช ผลานันต์, 2526)

ในภาษาไทย มีคำที่ใช้เรียกวารสารอยู่ 2 คำ คือ วารสารกับนิตยสาร ปัจจุบันมีการแยกความหมายให้ชัดเจนว่า วารสารหมายถึง วารสารทางวิชาการ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Journal ส่วนนิตยสารหมายถึงวารสารทั่วไปหรือวารสารด้านบันเทิงคดี ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Magazine (นวลจันทร์ รัตนกร, 2525)

วารสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่ลงพิมพ์เรื่องราวข่าวสารและวิทยาการความรู้ในแขนงวิชาต่างๆ ที่มีความก้าวหน้า ทันเหตุการณ์และทันสมัยอยู่เสมอ (วรรณมา โศพิบูลย์พงศ์, 2526)

จากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่วิทยาการความรู้ใหม่ๆ ในแขนงวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องตามลำดับเป็นฉบับ หรือตอน มีกำหนดระยะเวลาตามกำหนดที่ระบุไว้ และแจ้งกำหนดเวลาพิมพ์เป็นรายสัปดาห์ รายบักษ์ รายเดือน รายสามเดือน รายครึ่งปี รายปี โดยมีชื่อของสิ่งพิมพ์เป็นชื่อเรียกแน่นอน รูปเล่มของวารสารชื่อหนึ่งๆ จะเป็นแบบเดียวกันแม้จะไม่ตลอดไปก็ชั่วระยะหนึ่ง และจะให้เลขที่ของปีที่ หรือฉบับที่ และวัน เดือน ปี ประจำเล่มไว้ด้วย โดยเลขที่จะสัมพันธ์กับเล่มอื่นๆ ที่ตีพิมพ์มาแล้วหรือที่จะตีพิมพ์ต่อไป แต่ละเล่มจะมีบทความอยู่หลายบทความเขียนโดยผู้เขียนหลายคน อาจเป็นเรื่องในแนววิชาเดียวกันหรือไม่ก็ได้ เรื่องจะจบในฉบับหรือต่อเนื่องเป็นตอนๆ จบในหลายฉบับก็ได้

สำหรับวารสารวิชาการ หมายถึง วารสารที่มุ่งเสนอบทความวิชาการและบทความวิจัยเป็นหลัก บทความที่ตีพิมพ์เป็นบทความที่มีวิธีการเสนอเนื้อหาในลักษณะที่เป็นทางการ ภาษาที่ใช้เขียนจะใช้ภาษาราชการ การค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาเขียนมีการแสดงที่มาในรูปแบบบรรณานุกรมและเชิงอรรถ (ตรีศิลป์ บุญขจร, 2532; จิราภรณ์ ชื่นปรีชา, 2539)

วารสารวิชาการเป็นสื่อที่มีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา ค้นคว้าของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์ นักวิจัย เป็นสื่อที่เผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการ นำเสนอข่าวสาร ความรู้ ผลการค้นคว้าวิจัยใหม่ๆ ทันสมัยและไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ใดมาก่อนจึงช่วยให้ผู้วิจัยทราบความเคลื่อนไหวทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ใช้ในการให้บริการตอบคำถาม ใช้เป็นเอกสารอ้างอิง แทนหนังสือได้ และยังช่วยให้ผู้อ่านเกิดแนวคิดทัศนคติที่กว้างไกล (บุษกร อุสสาห์กิจ, 2543) นอกจากนี้วารสารยังเป็นช่องทางสำหรับนักเขียนหน้าใหม่ที่จะประชาสัมพันธ์งานเขียนของตนเอง และเป็นแหล่งสร้างชื่อเสียง โดยใช้วารสารเป็นสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงาน เพื่อเป็นการประกาศความสำเร็จของตน และวารสารยังเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถวัดหรือประเมินความสามารถของบุคคลต่างๆ ได้ (ชุดิมา, 2530)

วารสารวิชาการเป็นสิ่งพิมพ์ที่บันทึกเรื่องราว ผลการศึกษาค้นคว้า ที่เปิดเผยต่อสาธารณชนอย่างเป็นทางการ บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารจะได้รับการตรวจสอบก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้บทความมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปอ้างอิงได้ และการเข้าถึงบทความในวารสารทำได้ง่ายกว่าหนังสือ เพราะมีการจัดทำดัชนี บทความย่อ ช่วยให้ค้นคว้าหรือเข้าถึงบทความได้สะดวกรวดเร็ว (Davinson, 1978 ; Grogan, 1978)

#### วัตถุประสงค์ของวารสารวิชาการ

ในการจัดทำวารสารออกเผยแพร่ ผู้จัดทำย่อมมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งอาจจะระบุไว้อย่างชัดเจนหรืออาจไม่ระบุไว้ก็ได้ (พิมพ์ฉัตร ปวณะฤทธิ์, 2529) ได้ทำการสำรวจวัตถุประสงค์ในการจัดทำวารสารของสถาบันอุดมศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2528 สรุปได้ดังนี้

1 เพื่อเผยแพร่ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในศาสตร์สาขาต่างๆ ในรูปของ บทความ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หรือบทความย่อผลงานต่างๆ เพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาค้นคว้าของ บุคคลในแขนงวิชาต่างๆ และบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งให้นักวิชาการ นักศึกษา และอาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษา ได้ตีพิมพ์ผลงานในสาขาวิชาต่างๆ ออกเผยแพร่

2 เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการแขนงต่างๆ โดยการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า พัฒนาความรู้ทางวิชาการ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ประสพการณ์การทำงาน ตลอดจนติดตามความเคลื่อนไหว ของปัญหาต่างๆ ให้ผู้สนใจได้นำไปศึกษาค้นคว้า

3 เพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น เจตคติ และประสบการณ์ระหว่าง นักวิชาการ สถาบันการศึกษา และบุคคลทั่วไป

4 เพื่อการประชาสัมพันธ์ให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างหน่วยงานกับบุคลากร ทั้งภายในและ ภายนอกสถาบัน หรือระหว่างศิษย์เก่าของสถาบัน

5 เพื่อการฝึกงานภาคปฏิบัติของนิสิตนักศึกษา

6 เพื่อเป็นเอกสารประกอบการศึกษาค้นคว้า

สรุปได้ว่า การจัดทำวารสารของเผยแพร่มีวัตถุประสงค์สำคัญ ในการเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีในศาสตร์ต่างๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ รวมทั้งเป็นแหล่งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แนวความคิด ประสบการณ์ รวมถึงเป็นแหล่งอ้างอิงทาง วิชาการและยังเป็นช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หน่วยงานหรือองค์กร

#### องค์ประกอบของวารสารวิชาการ

วารสารวิชาการโดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบดังนี้ (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, 2542)

1. เลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN: International Standard Serial Number) คือเลขที่ กำหนดให้แทนชื่อวารสารหรือสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องเพื่อใช้สำหรับสื่อสารกันทั่วไป โดยวารสารแต่ละชื่อจะใช้ เลขเดียวกันตลอด เพื่อควบคุมทางบรรณานุกรมในระบบข้อมูลวารสารระหว่างชาติ เนื่องจากการจัดเก็บ รายชื่อวารสารลงในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ระหว่างชาติ จำเป็นต้องมีรหัสที่จำง่าย เริ่มที่ประเทศอเมริกา เมื่อปี ค.ศ.1971 โดยกำหนดให้แต่ละประเทศมีศูนย์ประสานงานกำหนดหมายเลขให้แก่วารสาร ในประเทศ ไทยมี หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร ดำเนินการในเรื่องนี้ เลขมาตรฐานประจำวารสารสากล ใช้สัญลักษณ์ 8 ตัว โดยแบ่งตัวเลขออกเป็น 2 ชุด คันด้วยเครื่องหมายติดกัน (-) ตัวสุดท้ายของตัวเลขกลุ่มที่สองอาจจะ เป็นตัวอักษรโรมัน (วรารุณี ผลานันต์, 2537)

2. ปกหน้า มักพิมพ์ด้วยกระดาษหนากว่าเนื้อกระดาษภายในและมักออกแบบให้มีลักษณะเคร่งขรึม เป็นทางการ ใช้สีเดียวหรือสองสี เป็นสีตัดกัน มักไม่นิยมใช้ภาพเป็นปก ส่วนใหญ่จะใช้เป็นตัวอักษรหรือ การออกแบบลายเส้น และบางฉบับจะพิมพ์ชื่อเรื่องลงในหน้าปกเป็นสารบัญบอกผู้อ่าน

3. สารบัญ มักออกแบบเครื่องขริมเป็นทางการ ทำให้ดูน่าเชื่อถือ มากกว่าที่จะออกแบบให้หรูหราแบบนิตยสาร ไม่นิยมนำภาพประกอบเรื่องจากเนื้อเรื่องมาใส่ไว้ในหน้าสารบัญอย่างนิตยสารนิยมทำ นอกจากนั้น วารสารบางเล่มก็นำสารบัญไปพิมพ์ไว้บนหน้าปกเลย

4. บทบรรณาธิการ มักเขียนโดยบรรณาธิการของวารสารฉบับนั้น ๆ เป็นการทักทายผู้อ่านและแนะนำเรื่องเด่นๆ ภายในฉบับนั้นๆ เช่นเดียวกับบทบรรณาธิการนิตยสาร แต่เนื่องจากวารสารส่วนใหญ่นำเสนอบทความเชิงวิชาการแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจจะมีผลเข้าข่ายละเมิดสิทธิที่จะถูกฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย จึงมักมีข้อความอีกลักษณะหนึ่งที่ปรากฏในหน้าบทบรรณาธิการ หรือหน้าสารบัญ คือ ถ้อยแถลงของบรรณาธิการเกี่ยวกับความรับผิดชอบด้านกฎหมายที่มีต่อบทความและความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในผลงานปรากฏอยู่ในหน้าบทบรรณาธิการด้วย

5. เนื้อหา เนื่องจากวารสารจะเน้นเนื้อหาไปทางด้านวิชาการ ดังนั้น องค์ประกอบส่วนใหญ่จะเป็นบทความวิชาการ ตอนท้ายของบทความแต่ละเรื่องมักจะมีบรรณานุกรมรายชื่อเอกสารที่ใช้อ้างอิงในการเขียนบทความนั้นๆ นอกจากนี้ชื่อผู้แต่งก็มักจะใช้ชื่อจริง

6. ดัชนี คือบัญชีคำที่ปรากฏอยู่ท้ายเล่มหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ มีลักษณะเดียวกัน ถ้าหนังสือมีหลายเล่มจบจะมีดัชนีอยู่ท้ายชุด หน้าทีของดัชนี คือ ชี้ให้ทราบว่าเรื่องที่สนใจจะอ่านนั้นอยู่หน้าใดหรือคอลัมน์ใดในหน้านั้น โดยทั่วไปดัชนีเป็นเหมือนบัญชีคำที่เรียงตามลำดับอักษร แต่ก็มีบ้างที่เป็นวลี ชื่อคน ชื่อหนังสือ ทั้งนี้แล้วแต่เนื้อเรื่องของหนังสือนั้น (จารุวรรณ สินธุโสภณ, 2521)

## 2. บทความ

### ความหมายของบทความและบทความวิชาการ

นายิกา เดิควนทศ (2547) กล่าวว่า บทความ คือความเรียงหรืองานเขียนร้อยแก้วประเภทหนึ่ง ที่เขียนขึ้นเพื่อมุ่งเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ หรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แทรกด้วยข้อเสนอแนะเชิงวิจารณ์และแนวคิดสร้างสรรค์

ปราณี เกตุกั้น (2533) กล่าวว่า บทความคือรูปแบบการเขียนเพื่อส่งทอด หรือแพร่กระจายข้อสนเทศและความคิดเห็นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นระบบ ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบและหลายชนิด และการดำเนินเรื่องของบทความแต่ละชนิดจะมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความชำนาญและรสนิยมของผู้เขียนในแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่มบุคคล รวมทั้งความแตกต่างในแต่ละสาขาวิชาชีพด้วย

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2533) กล่าวว่า บทความวิชาการเป็นการเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางวิชาการที่ผู้เขียนตั้งใจที่จะชี้เน้นถึงประเด็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเป็นการเสริมและแจกแจงวิชาการนั้นให้กระจ่างพร้อมทั้งสอดแทรกความคิดเห็นและข้อสรุปของตน เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบและเข้าใจความคิดของตนต่อเรื่องนั้นๆ

ปรีชา ทิชนพงษ์ (2535) กล่าวว่า บทความวิชาการ (Academic Article) หมายถึง เอกสารซึ่งเรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์หรือเสนอความคิดเห็นใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการ

สรุปได้ว่า บทความวิชาการ หมายถึง การเรียบเรียงผลงานทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเน้นให้เห็นประเด็นเนื้อหาวิชาการอย่างเด่นชัด สอดแทรกความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเชิงวิจารณ์และแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งเน้นเผยแพร่ข้อเท็จจริง ความรู้ ความคิดเห็นใหม่ ๆ ในทางวิชาการ

#### ประเภทของบทความและบทความวิชาการ

ในการจำแนกประเภทของบทความวารสาร ได้มีผู้จัดแบ่งไว้ต่างๆ กัน ดังเช่น ประภาวดี สืบสนธิ (2533) ได้จำแนกบทความวิชาการเป็น 3 ประเภท ดังนี้ บทความวิชาการ บทความวิจัย และบทความปริทัศน์

นายิกา เดิชนท (2547) ได้แบ่งประเภทบทความวารสารออกเป็น 6 ชนิด ดังนี้ บทความทั่วไป บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ บทความการพัฒนา และบทความหนังสือพิมพ์

ส่วนของตรีศิลป์ บุญขจร (3532) และเสาวนีย์ ศึกษาบัณฑิต (3534) จำแนกบทความวิชาการออกตามลักษณะการเขียนเป็น 2 ประเภท ดังนี้ บทความวิชาการ และบทความกึ่งวิชาการ

บทความวิชาการ (Academic Article) คือ งานเขียนที่เสนอความคิดเห็น หรือข้อยุติเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยใช้แนวการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือรูปแบบของการนำเสนอที่ยอมรับกันในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนจัดทำขึ้นเพื่อต้องการเผยแพร่ความรู้ เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลหลักฐานทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ ให้สาระความรู้เฉพาะด้านตามจุดมุ่งหมาย อาจรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนไว้ด้วย ภาษาที่ใช้เป็นภาษาราชการ จัดลำดับเนื้อหาถูกต้องตามหลักเกณฑ์ มีข้อมูลอ้างอิงเชื่อถือได้

บทความวิจัย (Research Article) คือ งานเขียนที่เสนอผลงานที่ได้จากการค้นคว้า วิจัย ตามระบบวิธีวิเคราะห์ของสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง หรืองานเขียนที่เสนอผลการค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ในด้านทฤษฎี หรือปฏิบัติ หรือจากการทดลอง สามารถทำการทดลองหรือการสังเกตเช่นเดียวกันได้และให้ผลออกมาเหมือนกัน การใช้สำนวนภาษาการเขียนเป็นทางการและมีข้อมูลอ้างอิงที่เชื่อถือได้ (ไกรยุทธ ธีรศยาภินันท์, 2523 และยงยุทธ ยุทธวงศ์, 2527)

บทความปริทัศน์ (Review Article) คือ บทความแสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบและวิจารณ์ผลงานของผู้อื่นที่ได้ตีพิมพ์แล้ว รวมทั้งเป็นการสรุปผลงานของหลายๆ คน แล้วนำมาจัดกลุ่มเปรียบเทียบและวิจารณ์ แล้วสรุปประเด็นและให้ข้อเสนอแนะอันทำให้ผู้อ่านเห็นแนวโน้มเกิดความง่ามในเรื่องนั้นๆยิ่งขึ้น การเขียนเนื้อหาของบทความปริทัศน์ไม่มีกฎเกณฑ์ในเรื่องหัวข้อของเนื้อเรื่องที่แน่นอน แต่ขึ้นอยู่กับเรื่องของผู้เขียนเรียบเรียง การเขียนควรแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ และอาจมีหัวข้อย่อยตามความจำเป็น ภาษาที่ใช้จะต้องเป็นทางการ และมีข้อมูลอ้างอิงที่เชื่อถือได้

## รูปแบบของบทความ

รูปแบบของบทความ หมายถึงส่วนประกอบต่างๆ ของบทความ ซึ่งบทความแต่ละประเภทจะมี ส่วนประกอบแตกต่างกันออกไป วารสารบางเล่มกำหนดรูปแบบของการเขียนบทความแต่ละประเภทไว้ในตัวเล่มวารสาร เพื่อให้ผู้เขียนใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเขียนบทความ โดยอาจใช้คำว่า “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” “คำแนะนำในการส่งเรื่องลงตีพิมพ์” หรือ “Information for Author” สำหรับวารสาร ภาษาอังกฤษต่างประเทศ เป็นต้น (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2534 )

สำหรับรูปแบบของบทความวิชาการและบทความวิจัย ซึ่งเป็นบทความหลักของวารสารวิชาการ (Lindsay, 1990; Roze, 1990; Sides, 1991; ขงยุทธ ยุทธวงศ์, 2527; สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2530) สามารถจำแนกได้ดังนี้

บทความวิชาการ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง บทคัดย่อ บทนำ เนื้อหา สรุป และเอกสารอ้างอิง

บทความวิจัย ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง บทคัดย่อ บทนำ อุปกรณ์และวิธีการ หรือวิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย วิเคราะห์หรือบทสรุป และเอกสารอ้างอิง

รายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ของบทความ มีดังนี้

1. ชื่อเรื่อง คือ ข้อความสั้น ๆ กระชับรัดกุมได้ใจความ ไม่เยิ่นเย้อ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นสาระสำคัญของเนื้อหาของตัวบทความ

2. ชื่อผู้แต่ง หมายถึง ผู้เขียนบทความ ซึ่งอาจจะมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ในกรณีที่ มีผู้เขียนร่วมหลายคน ไม่ควรใช้คำว่า “และคณะ” ตามชื่อผู้เขียนคนแรก แต่ควรระบุชื่อให้ครบทุกคน ยกเว้นในบางกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อทุกคนได้เพราะมีจำนวนมาก ผู้เขียนคนแรกจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าควรระบุ รายชื่อผู้เขียนร่วมทั้งหมดหรือไม่

3. บทคัดย่อ หรือสาระสังเขป คือ ข้อความที่ย่อเนื้อหาสาระของบทความทั้งหมด โดยไม่มีการตีความหรือวิจารณ์เพิ่มเติม บทคัดย่อจะต้องมีความสมบูรณ์ในตัวเองโดยไม่อ้างอิงส่วนอื่นๆ ของบทความ บทคัดย่อช่วยให้ผู้อ่านทราบสาระโดยสังเขปของเรื่องทั้งหมดโดยไม่ต้องเสียเวลาอ่านทั้งเรื่อง และวารสารทุกวิทยุหรือวารสารประเภทสาระสังเขปสามารถนำเอาข้อความในบทคัดย่อทั้งหมดไปลงตีพิมพ์ได้ทันที (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2530)

4. บทนำ เป็นส่วนที่จะนำผู้อ่านเข้าไปสู่จุดหมายของเรื่องที่จะนำเสนอ ผู้เขียนต้องเขียนส่วนนี้ให้น่าสนใจ ดึงดูดใจผู้อ่าน โดยการเขียนบทนำอาจเขียนครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- 4.1 ประวัติความเป็นมาของเนื้อหา
- 4.2 ความสำคัญและความจำเป็นของเนื้อหา
- 4.3 ความเป็นมาของปัญหา
- 4.4 ภาระหน้าที่ของสิ่งที่กล่าวในเนื้อหา

#### 4.5 คำนิยามของคำในชื่อเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหา

5. ส่วนเนื้อหา ผู้เขียนจะต้องเขียนเนื้อหาความรู้ทางวิชาการให้ผู้อ่านได้รับความรู้ตามจุดมุ่งหมายตามประเภทของบทความ คือบทความวิชาการและบทความวิจัย

6. ส่วนสรุป เป็นขั้นตอนสุดท้ายของบทความ ผู้เขียนต้องเขียนให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่าน แสดงสาระสำคัญของความรู้ เน้นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อให้อ่านเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2534)

7. เอกสารอ้างอิง เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของบทความวิชาการ บทความกึ่งวิชาการ และบทความวิจัย เป็นการแสดงหลักฐานประกอบการค้นคว้า และการเขียนบทความเพื่อให้ทราบว่าผู้เขียนได้ค้นคว้ามาจากแหล่งใด การอ้างอิงมี 2 ประเภท คือ การอ้างอิงภายในบทความ และการอ้างอิงท้ายบทความ

8. ภาพประกอบ คือภาพที่ใช้เพิ่มเติมในบทความเพื่ออธิบายเรื่องราวให้ชัดเจน ภาพประกอบมีคุณสมบัติ เพื่อดึงดูดความสนใจ ขยายความจุดใดจุดหนึ่งในบทความ เล่าเรื่องในตัวเองโดยอาศัยเพียงคำประกอบภาพ ช่วยให้ผู้อ่านพักสายตาจากการอ่าน (ดรุณี หิรัญรักษ์, 2530)

9. ตาราง ช่วยเสริมความในด้านการแสดงข้อมูลให้เห็นง่ายและชัดเจน ทำให้สะดวกแก่การเปรียบเทียบและการวิเคราะห์ข้อมูล และประหยัดเนื้อที่ของบทความ (ยงยุทธ ยุทธวงศ์, 2527)

10. แผนภูมิ เป็นเครื่องมืออีกอย่างสำหรับการเขียนบทความ ทำขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล หรือแนวความคิดต่างๆ โดยใช้ภาพ สัญลักษณ์ ตัวเลข และตัวหนังสือประกอบเข้าด้วยกัน แผนภูมิช่วยในการรายงานข้อมูลต่างๆ ให้เห็นภาพชัดเจน เข้าใจง่าย รวดเร็วทำให้อ่านเกิดความรูสึกประทับใจ

### 3. การผลิตและการเผยแพร่วารสารวิชาการ

3.1 การผลิตวารสาร เป็นกระบวนการนำปัจจัยเข้า หรือวัตถุดิบ ได้แก่ บทความ สารคดี ภาพโฆษณา และข้อเขียนอื่นๆ ที่จะนำเสนอ เข้าสู่กระบวนการดำเนินการจัดพิมพ์ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพิมพ์ เพื่อให้ได้รูปเล่มที่ต้องการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530) สำหรับกระบวนการผลิตวารสารประกอบด้วย ขั้นตอนการผลิตวารสาร และการเผยแพร่วารสารไปยังกลุ่มผู้อ่าน

ในการผลิตวารสารก่อนเผยแพร่สู่ผู้อ่าน จะประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ การกำหนดผู้รับผิดชอบในการผลิต การจัดหาบทความต้นฉบับ การคัดเลือกบทความต้นฉบับ การตรวจแก้ต้นฉบับ และการจัดพิมพ์ (ดรุณี หิรัญรักษ์, 2530)

1. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการผลิต ในการผลิตวารสารโดยทั่วไป ผู้รับผิดชอบในการผลิตหรือองค์กรของวารสารประกอบด้วยฝ่ายที่รับผิดชอบ 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายกองบรรณาธิการ ฝ่ายจัดการหรือฝ่ายบริหาร และฝ่ายผลิต ฝ่ายที่ถือว่าเป็นหัวใจของการจัดทำวารสาร คือ ฝ่ายกองบรรณาธิการ ซึ่งมีหน้าที่



โดยตรงในการจัดทำ ตระเตรียม รวบรวมเนื้อหาทั้งหมด ลงพิมพ์ในรูปแบบเล่มสมบูรณ์ พร้อมออกจำหน่าย แจกแก่ผู้อ่าน (เดกิง พันธุ์เดกิงอมร, 2533)

อย่างไรก็ตาม การแบ่งองค์กรในการผลิตวารสารขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น นโยบายขององค์กร ขนาดของวารสาร กำหนดออกของวารสาร เป็นต้น วารสารบางชื่ออาจแบ่งองค์กรในการผลิตเป็น 3 ฝ่าย ดังกล่าวข้างต้น บางวารสารอาจแบ่งหน่วยงานมากกว่า 3 ฝ่าย หรือ น้อยกว่าหรือไม่มีการแบ่งหน่วยงานย่อย อาจมีเฉพาะกองบรรณาธิการ รับผิดชอบการผลิตทุกขั้นตอน (กนกพร ตั้งมหาสถิตกุล, 2546)

2. การจัดหาบทความต้นฉบับ ได้จากแหล่งสำคัญ 2 แหล่ง คือจากภายในกองบรรณาธิการ (Internal Source) และจากภายนอกกองบรรณาธิการ (External Source) (เดกิง พันธุ์เดกิงอมร, 2533)

3. การคัดเลือกบทความต้นฉบับ ต้นฉบับบทความหลังจากผ่านการบวนการจัดหาแล้ว จะนำมาคัดเลือกเพื่อตีพิมพ์ ตามปกติการคัดเลือกอาจทำโดยบรรณาธิการ หัวหน้ากองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ หรืออาจพิจารณาร่วมกันโดยบุคคลกลุ่มต่างๆ ดังกล่าว โดยผู้คัดเลือกจะเป็นผู้อ่านต้นฉบับ และมีอำนาจที่จะตอบรับหรือปฏิเสธที่จะตีพิมพ์บทความในวารสาร โดยแจ้งเหตุผลให้กับผู้เขียนบทความทราบ (ครุณี หิรัญรักษ์, 2530) ทั้งนี้การคัดเลือกบทความขึ้นอยู่กับเกณฑ์และนโยบายในการผลิตวารสารแต่ละฉบับ

4. การตรวจแก้ไขต้นฉบับ สำหรับต้นฉบับของวารสารที่ผ่านการคัดเลือกเรียบร้อยแล้ว จะนำมาตรวจแก้ไขเนื้อหา และสำรวจการใช้ภาษาให้ชัดเจนกะทัดรัด เพื่อให้บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารมีความถูกต้อง ซึ่งจะกระทำโดยบรรณาธิการ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา (Peer Review) ซึ่งเป็นกระบวนการของวารสารวิชาการที่ให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ อ่านบทความ และตัดสินใจว่าบทความดังกล่าวเป็นที่ยอมรับ (accepted) หรือปฏิเสธ (rejected) หรือให้กลับไปปรับปรุงแก้ไข (revised) ก่อนรับรองให้ลงพิมพ์ในวารสารนั้นได้ เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพของบทความ และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ นั้นเป็นผลงานที่ดีและมีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบจากคณะผู้เชี่ยวชาญ (Referees) เพื่อให้วารสารวิชาการมีลักษณะที่เรียกว่า Peer-reviewed Journals หรือ Refereed Journals และได้รับความเชื่อถือในสาขาวิชานั้นๆ ตามปกติวารสารชั้นดีจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านไม่น้อยกว่า 2 คน เพื่อความเหมาะสมและลดข้อขัดแย้งกับผู้เขียน หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความเสร็จ จะส่งบทความคืนกองบรรณาธิการ พร้อมผลการพิจารณาว่าบทความดังกล่าวผ่าน หรือไม่ผ่าน กับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะว่าผู้เขียนควรปรับแก้ไขอย่างไรบ้างก่อนตีพิมพ์ และบรรณาธิการจะส่งคืนให้ผู้เขียนปฏิบัติตามข้อเสนอแนะนั้น แล้วส่งบทความที่ปรับแก้ไขกับคืนมายังกองบรรณาธิการอีกครั้งเพื่อตีพิมพ์ (นายิกา เด็คขุนทด, 2542 และรุจเรขา อัสวีญ, 2544)

5. การจัดพิมพ์วารสาร บทความวารสารที่ได้รับการตรวจแก้ไขเนื้อหาและภาษาของต้นฉบับเรียบร้อยแล้วจะนำมาสู่ขั้นตอนการจัดพิมพ์ ซึ่งสิ่งพิมพ์ทุกชนิดจะต้องผ่านกระบวนการพิมพ์ที่เหมือนกัน

### 3.2 การเผยแพร่วารสาร

การเผยแพร่วารสารหมายถึง การทำให้วารสารกระจายไปสู่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง มีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานของวารสารแต่ละฉบับ โดยทั่วไป มีวิธีการเผยแพร่ 3 วิธี ดังนี้ (Harvey, 1978)<sup>i</sup>

1. การแจกเป็นอภิธานการ ผู้ผลิตวารสารจะพิจารณาขอวารสารแก่หน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งขาดแคลนงบประมาณในการบอกรับวารสาร และเป็นหน่วยงานที่ผู้ผลิตพิจารณาแล้วว่าสามารถนำวารสารที่มอบให้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

2. การจำหน่าย มีหลายรูปแบบ เช่น การจำหน่ายโดยผ่านสายส่ง ฝากรวมห่อส่งให้แก่สมาชิก วางและส่งขายเอง ฯลฯ

3. การแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงาน เป็นวิธีที่ดีและประหยัดสำหรับหน่วยงานที่มีปัญหาเรื่องการบอกรับสมาชิก โดยเฉพาะวารสารที่ผลิตในบางประเทศที่มีปัญหาในการเผยแพร่โดยวิธีการจำหน่าย เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และระบบการควบคุมสินค้าเข้าออกของประเทศ

## 4. วารสารศึกษาศาสตร์

### ประวัติความเป็นมา

วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดพิมพ์ครั้งแรกเป็นปีที่ 1 ในปี พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อเป็นแหล่งแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานการวิจัยของคณาจารย์และนักวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาการแขนงศึกษาศาสตร์ และเผยแพร่ผลงานวิชาการให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติและนานาชาติหรือระดับสากล มีกำหนดออกในระยะแรกปีละ 2 ฉบับ จนถึงปีที่ 19 (พ.ศ.2550) เป็นต้นมา ได้กำหนดออกปีละ 3 ฉบับ

ปัจจุบัน พ.ศ. 2555 วารสารศึกษาศาสตร์ ได้ทำวารสารวิชาการมาเป็นปีที่ 23 และบทความทุกเรื่องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยในปีงบประมาณ 2550-2551 วารสารศึกษาศาสตร์ได้รับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการที่มีคุณภาพจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพวารสารอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นวารสารวิชาการที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานวารสารวิชาการกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งพัฒนาให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติหรือระดับสากล พิมพ์เผยแพร่เป็นราย 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งแสดงความคิดเห็นเชิง

สร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนและเผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) บทความวิชาการ (Academic Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ / จิตวิทยา สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สังคมวิทยา ของคณาจารย์และบุคลากร นิสิต ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา และจากนักวิจัย นักวิชาการหรือบุคคลภายนอก ทั้งในและต่างประเทศ โดยต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่มาก่อน และแต่ละบทความจะได้รับการประเมินคุณภาพทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องของการวิจัยของคณาจารย์และนักวิชาการ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการแขนงศึกษาศาสตร์ ให้ได้มาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติและนานาชาติหรือระดับสากล

ปัจจุบัน วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการยอมรับในระดับชาติ และระดับนานาชาติ และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ตีพิมพ์เผยแพร่มาเป็นปีที่ 23 มีผู้ส่งผลงานวิชาการมาตีพิมพ์ทั้งคนไทยและคนต่างชาติ และยังคงมีต้นฉบับที่เสนอรอดตีพิมพ์อีกจำนวนมาก อย่างไรก็ตามปัญหาสำคัญคือ ระบบฐานข้อมูลของผู้ทรงคุณวุฒิ การเผยแพร่และช่องทางการรับต้นฉบับ ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาระบบบริหารจัดการในรูปแบบของวารสารอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสาร

#### การดำเนินการวารสารศึกษาศาสตร์

สำนักงานตั้งอยู่ในสำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ถนนอาคาร 60 พรรษามหาราชาจีนี 1 ชั้น 2 เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ต.แสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20131 โทรศัพท์ 038-102021 โทรสาร 038-391043 มีคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แยมกสิกร) เป็นบรรณาธิการ มีกำหนดออกราย 4 เดือน ปีละ 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (ตุลาคม – มกราคม) ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม) ฉบับที่ 3 (มิถุนายน – กันยายน) ปัจจุบันมีบุคลากรดำเนินงาน อยู่ 1 คน ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เพื่อให้การจัดทำวารสารศึกษาศาสตร์สำเร็จด้วยดี

กองบรรณาธิการ โครงสร้างของการบริหารและบุคลากรประจำกองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีดังนี้

กองบรรณาธิการเกียรติคุณ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)

ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย

ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์

ศาสตราจารย์ ดร.ศรียา นิยมธรรม

Professor. Xu Guang Ze

ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี

ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์

Professor. Dr. John Wilson

Professor Dr. Eugene Sheehan

Professor Dr. Benedict Gondron

ดร.ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์

ดร.พรหมสวัสดิ์ ทิพย์คงคา

#### บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร

#### ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สุทธภา โขติประดิษฐ์

#### กรรมการกองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมสิทธิ์ จิตรสถาพร

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัลยะวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เวชฤทธิ์ อังกะนภัทรขจร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล

อาจารย์ ดร.พรรณทิพา พรหมรักษ์

อาจารย์ ดร.เอกวิทย์ โทปุรินทร์

อาจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

#### เลขานุการกองบรรณาธิการ

นางสาวสุปราณี เสี่ยมงาม

#### ขั้นตอนการดำเนินงานของวารสารศึกษาศาสตร์

ขั้นตอนการดำเนินการของวารสารศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. รับบทความจากผู้เขียน

2. เสนอบทความวิชาการ/บทความวิจัยให้ผู้ช่วยบรรณาธิการพิจารณา รับบทความเพื่อลงตีพิมพ์ โดยดูความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์ของวารสาร องค์ประกอบของบทความ หากไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ทำหนังสือแจ้งและส่งคืนบทความให้แก่ผู้เขียน ในส่วนของบทความที่ผ่านการพิจารณาจากบรรณาธิการในการรับบทความ บรรณาธิการจะลงนามในแบบฟอร์มรับต้นฉบับบทความ (ภายใน 3 วัน)

3. หากบทความวิชาการ/บทความวิจัยไม่เป็นไปตามเกณฑ์การนำเสนอ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้เจ้าของบทความปรับแก้ให้ตรงตามเกณฑ์ ก่อนนำเสนอบรรณาธิการพิจารณา เพื่อลงนามในแบบฟอร์มรับต้นฉบับบทความต่อไป

4. นำเงินค่าส่งบทความ จำนวน 2500 บาท/เรื่องส่งเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อออกใบเสร็จรับเงิน
5. ส่งแบบฟอร์มตอบรับต้นฉบับบทความ ให้เจ้าของบทความ พร้อมใบเสร็จรับเงินค่าตีพิมพ์ (ภายใน 3 วัน)
6. ผู้ช่วยบรรณาธิการเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) พิจารณาบทความวิชาการ/บทความวิจัย  
ต่อบรรณาธิการ
7. ทำหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่บรรณาธิการเห็นชอบเป็นกรรมการกลั่นกรอง (peer review) โดย  
โทรศัพท์ติดต่อเรียนเชิญก่อน
8. หากผู้ทรงคุณวุฒิปฏิเสธ เสนอบรรณาธิการพิจารณาชื่อผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
9. ทำคำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการกลั่นกรอง (peer review)
10. ทำหนังสือนำส่ง พร้อมบทความวิชาการ/บทความวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา  
โดยไม่ระบุชื่อผู้เขียน พร้อมแบบประเมินบทความวิชาการ/บทความวิจัย ใบสำคัญรับเงินค่าพิจารณา  
บทความดังกล่าว พร้อมซองน้ำตาล A4 ดัดเสตมป์ จ่าหน้าของสำหรับส่งกลับกองบรรณาธิการวารสาร  
ศึกษาศาสตร์ โดยกำหนดให้พิจารณาภายใน 2 สัปดาห์ นับจากวันที่กรรมการกลั่นกรองได้รับบทความ
11. ทำหนังสือนำส่งผลการพิจารณา พร้อมสำเนาบทความวิชาการ/บทความวิจัยที่กรรมการ  
กลั่นกรองพิจารณา โดยปกปิดชื่อกรรมการผู้พิจารณา ให้ผู้เขียนปรับแก้ไขตามที่กรรมการกลั่นกรองให้  
ข้อเสนอแนะและส่งต้นฉบับที่ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะกลับคืนกองบรรณาธิการวารสาร ภายใน 1  
สัปดาห์หลังจากได้รับบทความ
12. ในกรณีที่ผลการพิจารณาบทความวิชาการ/บทความวิจัย ของกรรมการกลั่นกรองคนที่ 1 ให้ผ่าน  
แต่คนที่สองให้ไม่ผ่านให้นำเสนอบรรณาธิการเพื่อพิจารณา ดังนี้
  - ตอบปฏิเสธการตีพิมพ์
  - ให้ผู้เขียนปรับแก้ บทความวิชาการ/บทความวิจัย เพื่อเสนอส่งมาใหม่
13. ทำหนังสือตอบปฏิเสธการตีพิมพ์พร้อมบทความคืนให้ผู้ส่งบทความในกรณีที่กรรมการ  
กลั่นกรองพิจารณาแล้วว่าไม่สมควรตีพิมพ์เผยแพร่ ภายใน 1 สัปดาห์หลังจากได้รับผลการพิจารณาจาก  
กรรมการกลั่นกรองครบทั้งสองท่าน
14. เสนอผู้ช่วยบรรณาธิการตรวจสอบความถูกต้องการแก้ไขตามที่กรรมการกลั่นกรองเสนอแนะ
15. ทำหนังสือเสนอบรรณาธิการตอบรับยืนยันการตีพิมพ์บทความวิชาการ/หรือบทความวิจัยใน  
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
16. เลขานุการกองบรรณาธิการนำบทความที่ปรับแก้ตามผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จัดเตรียมต้นฉบับ ปก  
สารบัญ เนื้อหาบทความแต่ละเรื่อง เพื่อเตรียมส่งให้โรงพิมพ์
17. กองบรรณาธิการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของต้นฉบับ และส่งโรงพิมพ์
18. ทำเรื่องเสนอจ้างจัดพิมพ์วารสารศึกษาศาสตร์ พร้อมทำเรื่องเบิกจ่าย

19. กองบรรณาธิการตรวจค้นฉบับของวารสาร โดยพิจารณาด้านเนื้อหา ตัวสะกด ความถูกต้องในการอ้างอิง หากมีข้อความที่ต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้ประสานงานกับผู้เขียน โดยแก้ไขให้เรียบร้อยสมบูรณ์ก่อนตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม

20. ทำหนังสือนำส่งวารสารเผยแพร่ไปยังสมาชิก หน่วยงานของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ

21. เผยแพร่หน้าสารบัญและบทความของวารสารฉบับปัจจุบันบนเว็บไซต์

22. จัดส่งวารสารให้กับผู้เขียนบทความท่านละ 5 ฉบับ

23. ทำเรื่องเบิกจ่ายค่าตอบแทนกรรมการก้นกรอง

-ทำหนังสือขออนุมัติเงิน

-ทำหนังสือขอเบิกเงิน

-เอกสารแนบ ดังต่อไปนี้

1) หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

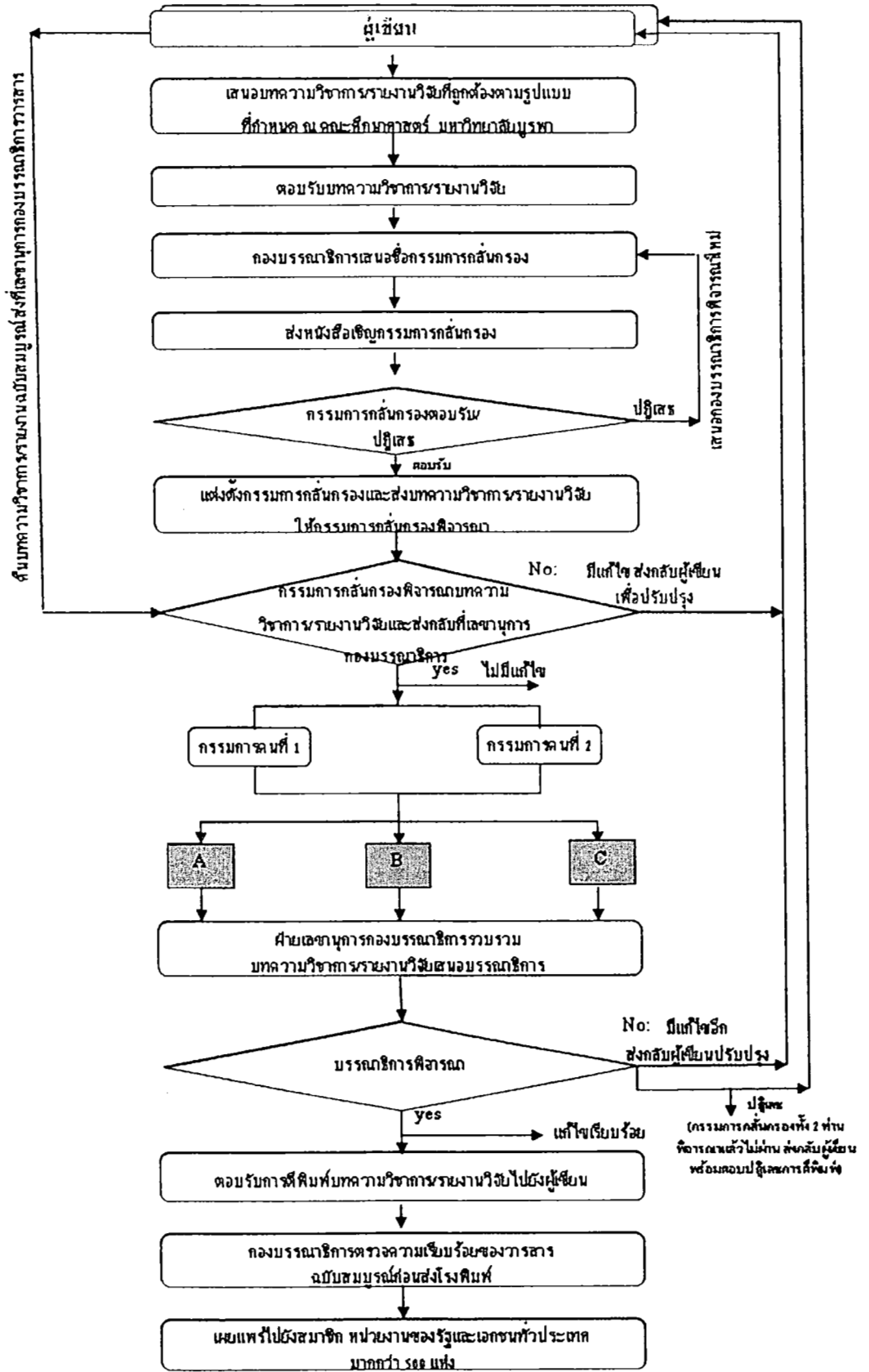
2) หนังสือนำส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา

3) ใบสำคัญรับเงินค่าตอบแทนพิจารณาบทความ

4) คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการก้นกรอง

- นำส่งเงินเข้าบัญชีธนาคารผู้กรรมการก้นกรอง

- หนังสือนำส่งเงินค่าตอบแทน พร้อมสำเนานำส่งเงิน



A= กรรมการกลั่นกรองทั้งสองท่านให้ผ่าน โดยไม่มีแก้ไขมีแก้ไข B= กรรมการกลั่นกรองคนที่ 1 ให้ผ่าน คนที่ 2 ให้ไม่ผ่าน  
 C= กรรมการกลั่นกรองทั้งสองท่านไม่ผ่าน ส่งกลับผู้เขียนและตอบปฏิเสธ

แผนภูมิ: แสดงขั้นตอนกาจัดทำเป็นกาของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

## เกณฑ์มาตรฐานวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2552

1. กองบรรณาธิการของวารสารวิชาการในประเทศต้องมีศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกจากภายนอกสถาบันที่จัดพิมพ์วารสารนั้น หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานโดดเด่นอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ
2. ผู้ประเมินบทความต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ทำงานวิจัยและมีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง
3. บทความที่ดีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ต้องมีบทความที่ผู้เขียนมาจากสถาบันอื่นที่มีใช้สถาบันที่จัดทำวารสารนั้น ไม่น้อยกว่า 10% ของจำนวนบทความทั้งหมด ในอนาคตควรมีการเพิ่มจำนวนบทความประเภทดังกล่าวให้ถึง 25% ของบทความทั้งหมดเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพวิชาการของประเทศ
4. บทความที่เขียนโดยนักวิชาการในสถาบันที่จัดทำวารสารนั้นต้องมีผู้ประเมินจากสถาบันภายนอกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ประเมินทั้งหมด
5. กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพวารสารทุก ๆ 2 ปี ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
6. บทความแต่ละบทความต้องมีบทคัดย่อภาษาอังกฤษในกรณีที่ตีพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยด้วย
7. วารสารต้องออกตรงตามเวลาอย่างต่อเนื่อง
8. วารสารต้องมีบทวิจารณ์หนังสือ (book review)
9. วารสารควรมีการตีพิมพ์บทความปริทรรศน์ (review article) เป็นครั้งคราว

## เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI : สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

### เกณฑ์หลัก

1. วารสารมีกำหนดออกตรงเวลาโดยล่าช้าไม่เกิน 1 ฉบับ และกรณีวารสารที่ตีพิมพ์ 1 ฉบับต่อปีต้องไม่ล่าช้า
2. วารสารตีพิมพ์บทความที่มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก
3. วารสารมีอายุการตีพิมพ์บทความวิชาการ ไม่น้อยกว่า 3 ปี

### เกณฑ์รอง

1. บทความทุกบทความต้องมีการควบคุมคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) โดยมีข้อมูลประกอบดังนี้
  - 1.1 สำเนาผลประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความที่พิมพ์แล้วย้อนหลัง 1 ปีและไม่น้อยกว่า 10 บทความ
  - 1.2 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิของข้อ 1.1 (ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล) โดยทาง TCI จะเก็บข้อมูลเป็นความลับ
2. วารสารมี citation ที่ตรวจสอบได้จากฐานข้อมูล TCI
3. วารสารมีการกำหนดกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์อย่างชัดเจน



4. วารสารมีกองบรรณาธิการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากหลากหลายหน่วยงาน
5. วารสารมีการตีพิมพ์บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์และรูปแบบที่ได้มาตรฐาน ได้แก่
  - ชื่อ และที่อยู่ผู้พิมพ์
  - บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
  - เอกสารอ้างอิงเป็นรูปแบบเดียวกัน
6. วารสารควรมีเว็บไซต์ของวารสารหรือมีระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ และมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

#### การพิจารณาประเมินกลุ่มวารสาร

กลุ่มที่ 1 วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI และ อยู่ในฐานข้อมูล TCI พิจารณาจากวารสารที่ผ่านเกณฑ์หลักทุกข้อ และผ่านเกณฑ์รองอย่างน้อย 4 ข้อขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 วารสารที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ และอยู่ในฐานข้อมูล TCI พิจารณาจากวารสารที่ผ่านตามเกณฑ์หลักทุกข้อ และผ่านเกณฑ์รอง 1-3 ข้อ

กลุ่มที่ 3 วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และจะ ไม่อยู่ในฐานข้อมูล TCI พิจารณาจากวารสารที่ไม่ผ่านเกณฑ์หลัก จนกว่าจะปรับปรุงคุณภาพเข้ามา

#### เกณฑ์ Scopus

เกณฑ์ (Criteria)	น้ำหนัก % (Weight of Category in Percentage)
Category 1- Journal policy	35 %
Category 2- Persentation of Content	20 %
Category 3- Citedness Citedness of journal article in SCOPUS Citedness of editors in SCOPUS	25%
Category 4 –Regularity No delay	10 %
Category 5- Accessibility Content available online English-language homepage available Quality of homepage	10 %
รวม (Total)	100 %

คำแนะนำในการส่งบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา  
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นวารสารด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์  
ที่เผยแพร่บทความวิชาการ และบทความวิจัยที่เกี่ยวกับครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ทั้งภาษาไทยและ  
ภาษาอังกฤษ ของบุคลากร คณาจารย์ นิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และหน่วยงานภายนอก  
และเพื่อให้การตีพิมพ์บทความวิจัยและบทความวิชาการมีความถูกต้องและได้มาตรฐานสากล จึงได้กำหนด  
เกณฑ์ และคำแนะนำในการส่งบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยบูรพา ดังนี้

### หลักเกณฑ์โดยทั่วไป

บทความที่เสนอ ต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ในระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ใน  
วารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน

เป็นบทความด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ /จิตวิทยา สหวิทยาการด้าน  
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สังคมวิทยา

เป็นบทความวิจัย(research article) บทความวิชาการ (journal article) บทความปริทัศน์ (review  
article) บทวิจารณ์หนังสือ (book review)

เป็นบทความภาษาไทยหรือบทความภาษาอังกฤษ

ต้องระบุชื่อบทความ ชื่อ-นามสกุลจริงของผู้เขียนบทความ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไปรษณีย์  
อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) พร้อมวุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และสถานที่ทำงานของผู้เขียนอย่างชัดเจนหากเป็น  
งานแปลหรือเรียบเรียงจากภาษาต่างประเทศ ต้องมีหลักฐานการอนุญาตให้ตีพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษรจาก  
เจ้าของลิขสิทธิ์เนื้อหา บทความ หรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น กอง  
บรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

บทความที่ส่งมาจะได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารศึกษาศาสตร์ เมื่อได้รับการพิจารณา  
กลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องกับบทความก่อนอย่างน้อยสองท่าน

บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบ แต่จะไม่ส่ง  
ต้นฉบับคืนผู้เขียน ผู้ที่ส่งบทความต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมในการส่งบทความ 2,500 บาทต่อ 1  
บทความ พร้อมกับการส่งต้นฉบับบทความ ซึ่งจะไม่มีการคืนเงิน ไม่ว่าบทความจะได้รับการตีพิมพ์หรือไม่  
ยกเว้นนิสิต คณาจารย์ บุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

### หลักเกณฑ์สำหรับบทความของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

บทความวิจัยจะต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน โดยผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษา และ  
อาจารย์ที่ปรึกษาคต้องลงนามในใบรับรองบทความ

บทคัดย่อในบทความวิจัยมิใช่การนำเอาบทคัดย่อในรายงานการวิจัยทั้งหมดมาใส่ในบทความวิจัย

กองบรรณาธิการจะออกหนังสือตอบรับการตีพิมพ์ในเมื่อบทความผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) แล้วและผู้ส่งบทความปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเท่านั้น หากมีความจำเป็นเร่งด่วนโปรดส่งลงตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นแทน

เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจในวารสารศึกษาศาสตร์ ใ้ขอความกรุณาสมัครเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ อย่างน้อย 1 ปี

เพื่อแสดงให้เห็นว่าวารสารศึกษาศาสตร์ มีนโยบายสนับสนุนการศึกษาในการเป็นแหล่งเผยแพร่บทความวิจัย จึงขอความร่วมมือในการใช้ประโยชน์วารสารศึกษาศาสตร์ในการอ้างอิงบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ อย่างน้อย 2 อ้างอิง

ระยะเวลาในการดำเนินการพิจารณาถ่วงถ่วงบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ ใช้เวลาประมาณ 2 เดือน

## คำแนะนำการเขียนและส่งต้นฉบับวารสารศึกษาศาสตร์

### การเตรียมต้นฉบับ

ต้นฉบับจะเขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ต้นฉบับจะต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เขียนให้สั้นที่สุดไม่เกิน 15 บรรทัดหรือ 350 คำ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ รูปแบบการวิจัย สถานที่ทำวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ขนาดตัวอย่าง ช่วงเวลาที่ทำวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ตัวชี้วัดที่สำคัญ ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ต้นฉบับต้องพิมพ์บนกระดาษขาว มีความยาวไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4 รวมตารางรูปภาพและเอกสารอ้างอิง จัดรูปแบบ 1 คอลัมน์ พร้อมคำสำคัญ (Keywords) อยู่ใต้บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

บทความภาษาไทย ใช้ตัวอักษรแบบ “AngsanaUPC” ซึ่งบทความใช้ตัวอักษรขนาด 20 ตัวหนา บทคัดย่อและเนื้อความต่างๆ ใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวปกติ ชื่อผู้เขียน E-mail ใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวหนา ชื่อหัวข้อและหัวข้อย่อยใช้ตัวอักษรขนาด 18 ตัวหนา

บทความภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษรแบบ “Times New Roman” ซึ่งบทความใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวหนา ชื่อผู้เขียน บทคัดย่อและเนื้อความต่างๆ ใช้ตัวอักษรขนาด 11 ตัวปกติ ชื่อหัวข้อและหัวข้อย่อยใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวหนา

เนื้อหาของบทความประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

บทความวิจัย : - ประกอบด้วย บทนำหรือความสำคัญของปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย สมมติฐาน (ถ้ามี) การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิด วิธีดำเนินการวิจัย (ระบุวิธีการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือ การ

ดำเนินการวิจัย หรือการทดลอง วิธีวิเคราะห์ข้อมูล) ผลการวิจัยโดยอาจมีรูปภาพ ตารางและแผนภูมิ ประกอบเท่าที่จำเป็น สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะสำหรับปฏิบัติ และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป) เอกสารอ้างอิง ต้องอ้างอิงในระบบ APA เท่านั้น

บทความที่สรุปมาจากวิทยานิพนธ์ คุชฎินิพนธ์ ให้ใส่ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมตำแหน่งทางวิชาการ และสังกัด หลังชื่อผู้นิพนธ์

บทความวิชาการและบทความอื่นๆ: -ประกอบด้วย บทนำ เนื้อหา บทสรุป และ เอกสารอ้างอิง

บทความปริทรรศน์: ประกอบด้วยการทบทวนวรรณกรรมและ/หรือความก้าวหน้าของการศึกษาวิจัย หรือทิศทางแนวโน้มการศึกษาในหัวข้อใด หรือศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งจนถึงปัจจุบัน อย่างละเอียดรอบด้าน และครอบคลุม ทั้งนี้ผู้เขียนควรมีส่วนวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการในหัวข้อดังกล่าวด้วย

บทวิจารณ์หนังสือ: ประกอบด้วยการวิเคราะห์วิจารณ์หนังสือ หรือตำราวิชาการเล่มใดเล่มหนึ่ง อย่างเป็นวิชาการ บทวิจารณ์ควรประกอบด้วยตัวของค้ประกอบหรือ โครงสร้างของหนังสือ เนื้อหาของหนังสือในภาพรวม และเนื้อหาของแต่ละส่วน โดยย่อ ข้อดี ข้อด้อย และ/หรือ ประโยชน์ของหนังสือนั้น ถ้ามีรูปภาพประกอบ กราฟ หรือตาราง ควรเป็นภาพถ่ายขาว – ดำ ที่ชัดเจน คมชัดต้องระบุลำดับและหัวข้อส่งต้นฉบับ 3 ชุด พร้อม CD ข้อมูลต้นฉบับในรูปแบบไฟล์ Word โดยชุดแรกใส่ ชื่อผู้เขียน E-mail และการอ้างอิงชื่อผู้เขียน ต้นฉบับอีก 2 ชุดปกปิดชื่อผู้เขียน และข้อมูลของผู้เขียนเพื่อส่งผู้ทรงคุณวุฒิ

**การเขียนเอกสารอ้างอิงและการอ้าง โดยระบบ APA มีหลักเกณฑ์ดังนี้**

ชื่อวารสาร ชื่อหนังสือ และปีที่ (Volume) ใช้ตัวเอง และไม่ใช้ชื่อย่อ

เขียนชื่อผู้แต่งโดยขึ้นต้นด้วย last name ตามด้วยจุลภาค (,) และชื่อย่อตามด้วยมหัพภาค (.)

ชื่อไทย ขึ้นต้นด้วยชื่อตัว ตามด้วยนามสกุล

กรณีผู้แต่งมากกว่าหนึ่งคน ให้เขียนชื่อผู้แต่งทั้งหมดทุกคน คั่นระหว่างชื่อด้วยจุลภาค (,) และ ใส่เครื่องหมาย & ก่อนชื่อสุดท้าย ถ้าไม่มีชื่อผู้แต่ง ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อเรื่อง หรือชื่อวารสาร หรือชื่อหนังสือ ตามด้วยปีที่พิมพ์ ถ้าผู้แต่งเป็นหน่วยงาน หรือองค์กร ให้ใช้ชื่อหน่วยงานหรือองค์กรแทนชื่อผู้แต่ง เรียงลำดับรายการตามตัวอักษรชื่อผู้แต่ง และมีเลขลำดับที่ 1, 2, 3... กำกับ

รายการที่มีทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้นำข้อมูลภาษาไทยขึ้นก่อน

รายการภาษาอังกฤษพิมพ์โดยใช้ Single space

บรรทัดที่สองและบรรทัดต่อไปของแต่ละรายการให้ย่อหน้าเข้ามา 5-7 ตัวอักษร หรือประมาณครึ่งนิ้วการอ้าง- อ้าง โดย (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์) หรือ ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์)

ไม่อ้างโดยใช้คำว่า “และคณะ” หรือ “และคนอื่นๆ” หรือ et al. ไม่ว่าจะมีส่วนผู้แต่งกี่คน ยกเว้นกรณีอ้างในเนื้อเรื่องที่มีผู้แต่งตั้งแต่สามถึงห้าคนขึ้นไป และหลังจากได้มีการอ้างครั้งแรกไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว หรือการอ้างที่มีผู้แต่งตั้งแต่หกคนขึ้นไป การอ้างจากรายการและนิตยสารให้ระบุหน้าแรกถึงหน้าสุดท้าย ไม่

ใช้คำย่อ “p.” หรือ “pp.” นอกจากหนังสือ การติดต่อส่วนตัวโดยสื่อใดๆ ก็ตาม สามารถอ้างอิงได้ในเนื้อเรื่อง แต่ต้องไม่มีการระบุไว้ในรายการเอกสารอ้างอิง เพราะผู้อื่นไม่สามารถติดตามข้อมูลเหล่านี้ได้ การอ้างจาก website ให้ระบุวัน เดือน ปีที่พิมพ์ ถ้าไม่ปรากฏให้อ้างวันที่ทำการสืบค้น และระบุ URL ให้ชัดเจน ถูกต้อง เมื่อจบ URL address ห้ามใส่จุด (.) ข้างท้าย Website ไม่บอกวันที่ ให้ระบุ n.d.

### การอ้างอิงเอกสาร

ใช้การอ้างอิงตามระบบสากล โดยการอ้างอิงจะแยกเป็น

#### 1. การอ้างอิงในเนื้อหา

ให้ใช้การอ้างอิงแบบนาม-ปี (author-date in text citation) โดยระบุ ชื่อ-สกุล ผู้แต่ง ไว้ในเนื้อหาตามด้วยปีที่พิมพ์ และตามด้วยเลขหน้าของเอกสารที่อ้างถึงต่อท้ายข้อความที่ต้องการอ้าง เช่น (สุจิตต์ วงศ์เทศ, 2548: 78) แต่ถ้าชื่อผู้แต่งที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของบทความให้วงเล็บเฉพาะปีที่พิมพ์ ต่อจากชื่อผู้เขียนได้เลย เช่น สุจิตต์ (2548)

รูปแบบ ชื่อ – นามสกุล, ปีพิมพ์: หน้าปรากฏข้อความ

#### 2. การอ้างอิงท้ายเรื่อง

ให้มีการอ้างอิงโดยการรวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงในการเขียนผลงาน จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ภายใต้วลี “เอกสารอ้างอิง” สำหรับผลงานภาษาไทย หรือ “Reference” สำหรับผลงานภาษาอังกฤษ และให้ใช้การอ้างอิงตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association) ดังตัวอย่าง

#### วารสารและนิตยสาร

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้า.

#### ตัวอย่าง

มนตรี แย้มกสิกร. (2551). เภมณฑ์ประสิทธิภพในงานวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/90 Standard และ E1/E2. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 19(1), 1-16.

Sirawan Jaradrawiwat. (2010). The Development of Training Curriculum to Enhance Students' Teaching Reflective Skill in Faculty of Education, Burapha University. *IJEAP Journal*. 1(1), 56-65.

#### หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

#### ตัวอย่าง

มนตรี แย้มกสิกร. (2549). *การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา

Norman, D, A. (2002). *The Design of everyday things*. New York : Basic books.

กรณีผู้แต่งคนไทย เขียนหนังสือภาษาอังกฤษ ให้ลงชื่อผู้แต่งเหมือนคนไทยที่แต่งหนังสือภาษาไทย ดังตัวอย่าง

Khanjanapaj Lewmanomont. And Hiiiao Ogawa. (1995). *Common seaweeds and seagrasses of Thailand*. Bangkok : Integrated Promotion Technology.

กรณีหนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งหรือบรรณาธิการ ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อหนังสือ ดังตัวอย่าง

*Merriam-Webster's collegiate dictionary* (10<sup>th</sup> ed.). (1993). Springfield, MA: Merriam- Webster.

#### สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่สารนิเทศบนอินเทอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นเมื่อ... จาก [http://www ...](http://www...)  
ตัวอย่าง

อำนาจ สุขเวชย์. (2542, 3 พฤษภาคม). "เพื่อคิดประกันชีวิต : ตัวแทนประกันมีบทบาทสำคัญอย่างไร, 25-28. *ฐานเศรษฐกิจ*. 19(377), 25-28 สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2542 จาก <http://www.thainews.th.com>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollman-attitude.html>

#### รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

#### ตัวอย่าง

กรมวิชาการ. 2538. การประชุมปฏิบัติการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน, 25-29 พฤศจิกายน 2528 ณ วิทยาลัยครูมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1991). A motivational approach to self: Integration in personality. In R. Dienstbier (Ed.), *Nebraska Symposium on Motivation: Vol.38. Perspectives on Motivation* (pp.237-288). Lincoln: University of Nebraska Press.

#### วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์, สถาบันการศึกษา. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

#### ตัวอย่าง

ชัยศ ขาวระนอง (2544). *สภาพการใช้ ปัญหา และความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ต ของอาจารย์และ*

*นักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต 978.005*  
ส 823ก

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดร.ณนภา นาชัยฤทธิ. (2550). *ผลการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียบนระบบเครือข่ายที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการศึกษาในห้องเรียน ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.*

Darling, C. W. (1976). *Giver of due regard: the poetry of Richard Wilbur*. Unpublished doctoral dissertation, University of Connecticut, Storrs, CT.

### **บทความจากหนังสือพิมพ์**

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์, เดือน, วันที่). ชื่อเรื่อง. ชื่อหนังสือพิมพ์, หน้าที่นำมาอ้าง.

#### ตัวอย่าง

สายใจ ดวงมาลี. (2548, มิถุนายน 7) มาลาเรียลาม3จว.ได้ตอนบน สร.เร่งคุมเข้มกันเชื้อแพร่หนัก. *คม-ชัด-ลึก*, 25.

Di Rado, A. (1995, March 15). Trekking through college: Classes explore modern society using the world of Star Trek. *Los Angeles Time*, p. A3.

### **พจนานุกรม**

#### ตัวอย่าง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชัน.

*Shorter Oxford English dictionary* (5<sup>th</sup> ed.). (2002). New York: Oxford University Press.

## สถานที่ติดต่อ

สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยบูรพา  
169 ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131  
โทรศัพท์ 038-102021 แฟกซ์ 038-391043  
E-mail edubuu\_journal@hotmail.com  
www.edu.buu.ac.th/journal/  
ธนาฉัตรสังข์ ปตพ. มหาวิทยาลัยบูรพา 20131

## วิธีการส่งบทความ

ทางไปรษณีย์: กองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์  
สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา  
169 ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ :

E-mail: edubuu\_journal@hotmail.com

ทาง <http://www.tci-thaijo.org/index.php/edubuu>

ผู้ที่มีความประสงค์จะส่งบทความผ่านทาง Web จะต้องลงทะเบียน  
การใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ก่อน จากนั้นสามารถส่ง

บทความและติดตามความเคลื่อนไหวของบทความผ่านทางเว็บไซต์ได้



**ใบรับรอง บทความวิชาการ / บทความวิจัย**  
**ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา**

ข้าพเจ้า (ชื่อ-สกุล ภาษาไทย) .....

(ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ) .....

ตำแหน่งวิชาการ .....สังกัด.....

อาจารย์ที่ปรึกษาของ (นาย/ นาง/ นางสาว) .....นามสกุล .....

เป็นนิสิตระดับ  ปริญญาเอก สาขา.....

ปริญญาโท สาขา.....

คณะ ..... มหาวิทยาลัย .....

ได้อ่านและพิจารณาแล้วเห็นว่า

บทความวิชาการ เรื่อง .....

ของ (นาย/ นาง/ นางสาว) .....

บทความวิจัย เรื่อง .....

ของ (นาย/ นาง/ นางสาว) .....

สมควรนำเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โดย  ใส่ชื่อข้าพเจ้าในบทความ ในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อข้าพเจ้าในบทความ

.....  
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

...../...../.....



ประกาศคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ 097 /2555

เรื่อง นโยบายการรับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดทำวารสารศึกษาศาสตร์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมพัฒนาวิชาการแขนงศึกษาศาสตร์ โดยเป็นแหล่งกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

ปัจจุบันวารสารศึกษาศาสตร์ ได้ดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์จนได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) โดยมีค่า Impact Factors เฉลี่ยตั้งแต่ปี 2551-2553 ของวารสารด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ 0.149 เพื่อเป็นการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติหรือระดับสากล จึงมีข้อกำหนดในการรับตีพิมพ์งานวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาดังนี้

- 1.เป็นบทความวิจัย หรือบทความวิชาการ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หรือ ปริญญาเอก อาจารย์ และนักวิจัย จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
- 2.บทความที่เสนอ ต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ในระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน
- 3.เป็นบทความด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ / จิตวิทยา สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสังคมวิทยา
- 4.ภาษาที่ใช้เขียนบทความอาจเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้
- 5.ผู้เสนอบทความต้องจัดทำบทความตามแบบฟอร์มที่กองบรรณาธิการวารสารกำหนด
- 6.ผู้เสนอบทความต้องกรอกรายละเอียดใบแบบฟอร์มนำส่งบทความ
- 7.บทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ จะต้องมีความถูกต้อง และไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ ตลอดจนต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยจรรยาบรรณการวิจัย
- 8.บทคัดย่อในบทความวิจัยจะต้องเขียนอย่างพิถีพิถัน มิใช่การนำบทคัดย่อรายงานการวิจัยมาเป็นบทคัดย่อบทความ
- 9.เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจและการใช้ประโยชน์ด้านวิชาการจากวารสารศึกษาศาสตร์ ของผู้นำเสนอบทความ จึงขอความร่วมมือจากผู้เขียนบทความ โปรดพิจารณาตีพิมพ์วารสาร

ศึกษาศาสตร์ย้อนหลัง และใช้บทความที่ปรากฏในวารสารศึกษาศาสตร์ เพื่ออ้างอิงในบทความของท่าน อย่างน้อย 2 อ้างอิง

10.กรณีนิติของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการลงตีพิมพ์ จึงขอความร่วมมือให้การสนับสนุนสมัครเป็นสมาชิกวารสารอย่างน้อย 1 ปี

11.เนื้อหา บทความ หรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

12.บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนผู้เขียน

13.ระยะเวลาในการดำเนินการพิจารณากลับกรองบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ ใช้เวลาประมาณ 60 วัน

14.กองบรรณาธิการจะออกหนังสือตอบรับการตีพิมพ์ในเมื่อบทความผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) แล้วและผู้ส่งบทความปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเท่านั้น หากมีความจำเป็นเร่งด่วน โปรดส่งลงตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นแทน

15.กองบรรณาธิการจะไม่รับบทความหากผู้เสนอบทความไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

ผู้สนใจดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.edu.buu.ac.th/journal/> หรือ e-mail

address : cdubuu\_journal@hotmail.com หรือ ติดต่อ นางสาวสุปราณี เสงี่ยมงาม สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาคาร 60 พรรษามหาราชนิ 1 ชั้น 2 หรือสอบถามทางโทรศัพท์ หมายเลขโทรศัพท์ 038-102021 ในวันและเวลาราชการ

ประกาศ ณ วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2555



(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

**แบบประเมินบทความวิชาการ**  
**เพื่อตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

1. ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 บทความวิชาการ เรื่อง.....

.....

1.2 บทคัดย่อ (Abstract) หมายถึง บทคัดย่อที่นำเสนอในบทความวิชาการ ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมประเด็นหลักในเรื่องที่นำเสนอ

- เหมาะสม
- ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้
- .....
- .....

2. เกณฑ์การประเมิน

2.1 ความถูกต้อง ความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหา หมายถึง เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการของศาสตร์ในสาขาวิชานั้นๆ และความถูกต้องนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่าถูกต้องในปัจจุบัน สิ่งที่ควรพิจารณา เช่น ทฤษฎี ข้อมูล การตีความหมาย และหลักฐานการอ้างอิง

- เหมาะสม
- ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้
- .....
- .....

2.2 ความสมบูรณ์และความลึก หมายถึง ความครบถ้วนของเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ถือเป็นขอบข่ายของบทความวิชาการ แต่ละตอน ประกอบด้วยรายละเอียดซึ่งเป็นหลักวิชาการของศาสตร์ในสาขาวิชานั้นๆ มีคำอธิบายและยกตัวอย่าง เพื่อขยายหลักวิชาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ควรมีส่วนประกอบที่สำคัญของบทความวิชาการ ภาพประกอบ ฯลฯ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่การอ่าน การค้นหาในโอกาสต่อไป

- เหมาะสม
- ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้
- .....
- .....
- .....

2.3 การจัดลำดับเนื้อหาของบทความที่นำเสนอ หมายถึง ลำดับขั้นตอนในการเสนอเรื่องราวทางวิชาการ เป็นขั้นเป็นตอนที่สอดคล้องกันอย่างกลมกลืน ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม รวมทั้งการนำเสนอทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....  
 .....

2.4 รูปแบบในการเขียน หมายถึง รูปแบบที่ใช้ในการเขียนบทความวิชาการจะต้องมีความคงเส้นคงว่าตลอดทั้งเรื่อง ระบุความคิดรวบยอดของเรื่องชัดเจนและมีการอธิบายขยายความคิดรวบยอดนั้น ๆ ในลักษณะสามารถสื่อความหมายได้ดี มีภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ประกอบเพื่อความเข้าใจและให้น่าสนใจ มีความประณีตในการจัดวรรคตอนและช่องไฟ มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการในที่ที่ควรอ้างอิง มีรูปแบบในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเหมาะสม

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....  
 .....

2.5 การเสนอแนวคิดของผู้เขียนบทความวิชาการ หมายถึง การศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์แนวคิดและความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การสอดแทรกความคิด ที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน ไม่วกวน ตลอดจนการสรุปให้เห็นประโยชน์ที่ได้จากแนวคิดของเรื่องที่นำเสนอ

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....  
 .....

2.6 ความเหมาะสมและความถูกต้องในการใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนในการเขียนเป็นเป็นในลักษณะของสำนวนภาษาไทยที่ดี ใช้ศัพท์บัญญัติและใช้ศัพท์ทางเทคนิคถูกต้องตามแบบฉบับตลอดทั้งบทความ

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....  
 .....

2.7 คุณค่า ประโยชน์ที่ได้รับจากบทความวิชาการ หมายถึง ประโยชน์ ความสำคัญ หรือองค์ความรู้ที่ได้รับจากบทความวิชาการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนบทความโดยตรงแล้วยังเป็นประโยชน์บุคคลและหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....  
 .....

3. เสนอความคิดเห็นในการประเมินบทความวิชาการ หมายถึง การสรุปผลการประเมินบทความวิชาการว่าผลการประเมินเป็นอย่างไร ควรผ่านในระดับใด ในกรณีที่มีการแก้ไข หากแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินแล้ว ควรผ่านในระดับใด

.....  
 .....  
 .....

#### 4. สรุปผลการประเมิน

- ผ่าน ควรตีพิมพ์ โดยไม่ต้องแก้ไข (ยกเว้นการแก้คำผิดเล็กน้อย ถ้ามี)  
 ผ่าน ควรตีพิมพ์ เมื่อผู้เขียนมีโอกาสศึกษาคำแนะนำของผู้ประเมินผู้เขียนอาจทบทวนบทความหรือไม่ก็ได้  
 ควรตีพิมพ์ เมื่อผู้เขียนได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วเท่านั้น  
 ไม่ผ่าน อาจตีพิมพ์ได้เมื่อผู้เขียนทบทวนและปรับปรุงบทความใหม่ทั้งหมด และนำเสนอเพื่อพิจารณาใหม่อีกครั้ง  
 ไม่ผ่าน ไม่สามารถแก้ไขได้ ปฏิเสธการตีพิมพ์

.....ผู้ประเมิน  
 (.....)

**แบบประเมินบทความรายงานการวิจัย เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

-----

**1. ข้อมูลเบื้องต้น**

**1.1 คำนิยามของงานวิจัย และการรายงานผลการวิจัย**

งานวิจัย หมายถึง งานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ และมีความมุ่งหมายอย่างแน่นอนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล หรือหลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือการนำวิชาการนั้นมาประยุกต์

การรายงานผลการวิจัย มีลักษณะเป็นเอกสารที่มีรูปแบบของการวิจัยตามหลักวิชาการ เช่น มีการตั้งสมมุติฐาน หรือมีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจนสมเหตุสมผล โดยต้องระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนแน่นอน มีการรวบรวมข้อมูล พิจารณา วิเคราะห์ ตีความ และสรุปผลการวิจัยที่สามารถให้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

1.2 รายงานการวิจัย เรื่อง.....

.....

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) หมายถึง บทคัดย่อที่นำเสนอในรายงานวิจัย ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร หรือ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผลการวิจัยที่ค้นพบมีความชัดเจน

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....

.....

**2. เกณฑ์การประเมิน**

2.1 ความชัดเจนของปัญหาและจุดมุ่งหมายของการวิจัย หมายถึง มีการอธิบายความเป็นมาและประเด็นปัญหา มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหา ระบุความเกี่ยวข้องระหว่าง ตัวแปรหรือกรอบความคิดของงานวิจัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....

.....

2.2 การศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พิจารณาในลักษณะของวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประมวลความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์และสรุปผลงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษา แสดงถึงความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่ศึกษากับงานวิจัยปัจจุบัน เพื่อทำให้ปัญหาการวิจัยมีความชัดเจนที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐาน การวางแผนและการออกแบบการวิจัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....

.....

2.3 วิธีการวิจัย (Methodology) หมายถึง วิธีการวิจัยที่นำมาใช้ในการนำเสนองานวิจัยมีลักษณะที่ครอบคลุม ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....

.....

2.4 การเสนอรายงานการวิจัย หมายถึง การพิจารณาในแง่การใช้ภาษาเรียบเรียงเพื่ออธิบายการเสนอรายงานวิจัย การลำดับความต่อเนื่องระหว่างเนื้อหาแต่ละตอน ซึ่งเป็นการสื่อความเข้าใจให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยที่นำเสนอ การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป รวมทั้งรูปแบบในการเขียนอ้างอิงอย่างถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นลักษณะของรายงานวิจัยที่ดี

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

.....

.....



2.5 คุณค่า หรือประโยชน์ หรือความสำคัญของงานวิจัย หมายถึง การพิจารณาในแง่ของ ความสำคัญในเชิงการค้นพบทฤษฎี หรือการประยุกต์ หรือนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ด้านต่างๆ หรือเป็นประโยชน์ที่ทำให้หน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

- เหมาะสม  
 ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข ดังนี้

3. เสนอความคิดเห็นในการประเมินรายงานวิจัย หมายถึง การสรุปผลการประเมินรายงานวิจัยว่าผลการ ประเมินเป็นอย่างไร ควรผ่านในระดับใด ในกรณีที่มีการแก้ไข หากแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน แล้ว ควรผ่านในระดับใด

#### 4. สรุปผลการประเมิน

- ผ่าน ควรตีพิมพ์ โดยไม่ต้องแก้ไข (ยกเว้นการแก้คำผิดเล็กน้อย ถ้ามี)
- ผ่าน ควรตีพิมพ์ เมื่อผู้เขียนมีโอกาสศึกษาคำแนะนำของผู้ประเมิน ผู้เขียนอาจทบทวนบทความหรือไม่ก็ได้
- ควรตีพิมพ์ เมื่อผู้เขียนได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วเท่านั้น
- ไม่ผ่าน อาจตีพิมพ์ได้เมื่อผู้เขียนทบทวนและปรับปรุงบทความใหม่ทั้งหมด และนำเสนอ เพื่อพิจารณาใหม่อีกครั้ง
- ไม่ผ่าน ไม่สามารถแก้ไขได้ ปฏิเสธการตีพิมพ์

.....ผู้ประเมิน

(.....)



## แบบตอบรับบทความวิชาการและรายงานการวิจัย

พิจารณาตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วัน 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555

ตามที่ นางวิรัชพัชร วงศ์วัฒนเกษม นิสิตปริญญาเอก มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

 ส่งบทความวิชาการ เรื่อง ..... บทความรายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา .....

พร้อม สำเนา  บทความวิชาการ  บทความรายงานการวิจัย จำนวน 3 ชุด  
 แผ่นดิสก์ข้อมูล  แผ่น CD ข้อมูล จำนวน 1 แผ่น  
 ส่งเป็น ไฟล์เอกสารทาง E-mail, File USB

โดย  ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ (กรณีเป็นบุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา)  
 ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ (กรณีเป็นนิสิตสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา)  
 เสียค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ จำนวน 2,500.-บาท (สองพันห้าร้อยบาทถ้วน) นั้น  
(กรณีเป็นบุคลากรภายนอกคณะ)

ในการนี้กองบรรณาธิการได้รับบทความของท่านเรียบร้อยแล้วและจะได้ดำเนินการเพื่อเสนอ  
กรรมการกลั่นกรอง (peer review) พิจารณาบทความวิชาการของท่านและหากผลการพิจารณาเป็นประการ  
ใดกองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์จะแจ้งให้ท่านทราบต่อไป

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร)

บรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์

ผู้ตอบรับบทความ

วัน 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ(Quantitative & Qualitative Research) เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

#### กลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรจำนวน 437 คน ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย

- 1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 115 คน
- 2) กองบรรณาธิการจำนวน 23 คน
- 3) คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์จำนวน 199 คน
- 4) สมาชิกวารสารจำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากำหนดขนาดโดยวิธีการของ Keringer จำนวน ประชากรไม่เกิน 1,000 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 25% ในการศึกษาครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 27.92 ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ความเหมาะสมของวารสารจำนวน 17 ท่าน

#### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 4 การประเมินผลลัพธ์ของวารสารตามวัตถุประสงค์

ตอนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด(Open end) ในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสาร

แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อยสำหรับบันทึกการประชุมในการประชุมกลุ่มย่อย(Focus Groups) วิพากษ์ผลการสำรวจ

### การหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การศึกษาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของแบบสอบถาม (Objectivity) พิจารณาจากความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การวัดตัวแปร (Index of Items Objective Congruence) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ทุกข้อมีดัชนี IOC = 1.00

2) การหาค่าความเที่ยง (Reliability) สำหรับแบบประเมินที่เป็นมาตรฐานค่าหาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach Alpha coefficient) พฤติกรรมการใช้วารสาร = .909 และ ความเหมาะสมของวารสาร=.913

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม และประชุมกลุ่ม (Focus groups) ดำเนินการและเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย จัดประชุมเสวนาระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สมาชิกวารสาร ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชี้แจงถึงปัญหาอุปสรรค แนวทางการปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 สถิติภาคบรรยาย(Descriptive statistic)

ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ความถี่(Frequency) ร้อยละ(Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และการศึกษาระดับเหมาะสม และผลของวารสารตามวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 2 สถิติอ้างอิง(Inferential statistic)

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ศึกษาความสัมพันธ์ และศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความพร้อมของครูในการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลและการจัดทำธนาคารข้อสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test , One way - ANOVA ,  $r_{xy}$

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ข้อมูลจาก Focus groups , Interview เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีการจำแนกกลุ่ม แจกแจง และการสรุปเนื้อหาโดยภาพรวม

### ระยะเวลาที่ทำวิจัย

ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัย 12 เดือน (ปีงบประมาณ 2555)

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้เกี่ยวข้องจำนวน 122 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการประชุมวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 5 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**

**ตารางที่ 1** จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=122)	ร้อยละ
เพศ		
-ชาย	50	41.0
-หญิง	72	59.0
อายุ		
0 - 20 ปี	18	14.8
21 - 30 ปี	29	23.8
31 - 40 ปี	19	15.6
41 - 50 ปี	16	13.1
51 - 60 ปี ขึ้นไป	40	32.8
สถานภาพ		
นิสิต/นักศึกษา	33	27.0
ผู้บริหารสถานศึกษา	8	6.6
ครู-อาจารย์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	6	4.9
อาจารย์-บุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา	63	51.6
ข้าราชการพลเรือน	3	2.5
อาชีพอิสระ	2	1.6
อื่น ๆ	7	5.7

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=122)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย		
ศิษย์เก่า	22	18
ศิษย์ปัจจุบัน	33	27
อาจารย์	32	26.2
อดีตอาจารย์	7	5.7
อื่นๆ	28	23.0
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	4.9
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	36	29.5
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	22	18.0
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	58	47.5

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.0) และเมื่อพิจารณาอายุ พบว่ามีอายุ 51ปี ขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 32.8) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น อาจารย์-บุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 51.6) และและพบว่าเป็นศิษย์ปัจจุบัน (ร้อยละ 27.0) และเมื่อพิจารณาวุฒิการศึกษาพบว่ามีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 47.5)

## ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์

การเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์	จำนวน (N=122)	ร้อยละ
เป็นสมาชิก	22	18.0
เป็นผู้อ่าน โดยไม่ได้เป็นสมาชิก	100	82.0

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อ่านไม่ได้เป็นสมาชิกมากที่สุด (ร้อยละ 82.0) โดยมีผู้ตอบที่สมัครเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 18.0

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการติดตามวารสาร  
ศึกษาศาสตร์

การติดตามวารสารศึกษาศาสตร์	จำนวน (N=122)	ร้อยละ
การติดตามอ่านวารสารศึกษาศาสตร์		
ประจำทุกฉบับ	29	23.8
นานๆ ครั้ง	74	60.7
ไม่เลย	19	15.6
การติดตามอ่านวารสารศึกษาศาสตร์ จากที่ใด		
เป็นสมาชิกรับโดยตรง	8	6.6
เพื่อนร่วมงาน	8	4.9
หอสมุด	40	32.8
เว็บไซต์	15	12.3
ที่ทำงาน	38	31.1
อื่นๆ	15	12.3

จากตาราง พบว่า เกี่ยวกับระยะเวลาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามอ่านวารสารศึกษาศาสตร์ นานๆ ครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 60.7) โดยมีผู้อ่านเป็นประจำทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 23.80 และเมื่อพิจารณาสถานที่อ่านพบว่าอ่านจากหอสมุด มากที่สุดร้อยละ 32.8 รองลงมาอ่านจากที่ทำงาน (ร้อยละ 31.1)

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อความเหมาะสม ของวารสาร

ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา รายข้อและโดยรวม

ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์	ระดับความเหมาะสม		
	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ )	S.D	เหมาะสม
การออกแบบหน้าปก	4.0164	.61636	มาก
ชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์ (อาร์ต 210 g)	4.0984	.62204	มาก
ขนาดของวารสาร (กว้าง x ยาว)	4.1311	.66743	มาก
จำนวนบทความต่อเล่ม	3.9754	.73252	มาก
จำนวนหน้าต่อหนึ่งบทความ (10-15 หน้า)	4.0164	.79236	มาก
แบบตัวอักษรที่ใช้ Angsana UPC 16 point)	4.0000	.80289	มาก
ความทันสมัยของเนื้อหาที่คัดกรองมานำเสนอ	3.9508	.62790	มาก
ความเข้มข้นและลึกซึ้งทางวิชาการของบทความ	3.9262	.60532	มาก
คุณค่าต่อการอ้างอิงทางวิชาการ	3.9835	.67062	มาก
ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา)	3.6964	.90370	มาก
จำนวนเล่มที่ออกต่อปี (3 เล่ม)	3.8607	.75313	มาก
บทความย่อภาษาไทยถูกต้อง กระชับ	3.9180	.61106	มาก
บทความย่อภาษาอังกฤษถูกต้อง กระชับ	3.8607	.67970	มาก
ความคลาดเคลื่อนจากการพิสูจน์อักษร	3.7049	.88783	มาก
ความมีมาตรฐานของระบบการอ้างอิง (บรรณานุกรม)	3.9836	.65535	มาก
รวม	3.9378	.47425	มาก

จากตาราง ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามี ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.9378$ ) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อ ขนาดของวารสาร (กว้าง x ยาว) ว่า มีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่  $\bar{X} = 4.1311$  รองลงมาเป็นความคิดเห็นต่อชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์ (อาร์ต 210 g) ( $\bar{X} = 4.0984$ ) ส่วนความคิดเห็นต่อ ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.6964$ )



ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์  
ตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รายข้อและโดยรวม

ความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์	ระดับความเหมาะสม		
	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ )	S.D	เหมาะสม
เป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของคณาจารย์	3.8361	.81677	มาก
เป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของนิสิตปัจจุบัน	3.7049	.85945	มาก
เป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า	3.5246	.90191	มาก
เป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการ	3.8770	.79853	มาก
รวมด้านความเป็นสื่อกลาง	3.7357	.73736	มาก
เผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์	4.1557	.63011	มาก
เผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของนิสิต	4.0984	.63519	มาก
เผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของนักวิชาการ	3.9754	.75474	มาก
รวมด้านการเผยแพร่	4.0765	.59657	มาก
ส่งเสริมพัฒนาการ กำหนดวางแผนการเรียนการสอน	4.0000	.70418	มาก
ส่งเสริมพัฒนาการด้านการจัดการเรียนการสอน	4.1066	.65312	มาก
ส่งเสริมพัฒนาการด้านวัดและประเมินผล	3.9754	.69785	มาก
รวมด้านการส่งเสริมพัฒนา	4.0273	.63937	มาก
รวม	3.9254	.56240	มาก

จากตาราง ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.9254$ ) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ข้อที่ว่าเป็นการเผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ( $\bar{X} = 4.1557$ ) รองลงมาเป็นเห็นว่าเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านการจัดการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 4.1066$ ) ส่วนเห็นว่าเป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.6964$ )

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี เพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t – test) จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

ตัวแปร	เพศ	N	M	SD	df	T	Sig.
ความเหมาะสม	ชาย	50	4.02	.55	86.221	1.578	.118
	หญิง	72	3.87	.41			
บรรลุวัตถุประสงค์ที่ 1	ชาย	50	3.64	.87	120	-1.196	.234
	หญิง	72	3.80	.63			
บรรลุวัตถุประสงค์ที่ 2	ชาย	50	4.11	.65	120	.567	.572
	หญิง	72	4.05	.56			
บรรลุวัตถุประสงค์ที่ 3	ชาย	50	4.06	.61	120	.469	.640
	หญิง	72	4.00	.66			
บรรลุวัตถุประสงค์รวม	ชาย	50	3.91	.57	120	-.284	.777
	หญิง	72	3.94	.56			

\*  $p < .05$

จากตาราง พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวารสารและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี เพศต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี สภาพการเป็นสมาชิกต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t – test) จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

ตัวแปร	เพศ	N	M	SD	df	T	Sig.
ความเหมาะสม	ชาย	22	3.89	.60	120	-.478	.634
	หญิง	100	3.95	.44			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ชาย	22	3.47	1.04	120	-1.916	.165
	หญิง	100	3.80	.65			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ชาย	22	4.12	.68	120	.387	.700
	หญิง	100	4.07	.58			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนา	ชาย	22	3.92	.73	120	-.834	.406
	หญิง	100	4.05	.61			
บรรลุวัตถุประสงค์รวม	ชาย	22	3.80	.72	120	-1.157	.250
	หญิง	100	3.95	.52			

\*  $p < .05$

จากตาราง พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี สภาพการเป็นสมาชิกวารสารต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และ โดยรวม

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี อาชีพต่างกัน โดยการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ( One way ANOVA ) จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	Sig.(p)
ความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	6	1.260	.210	.931	.476
	ภายในกลุ่ม	115	25.954	.226		
	รวม	121	27.214			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	6	1.644	.274	.491	.814
	ภายในกลุ่ม	115	64.143	.558		
	รวม	121	65.787			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	6	4.191	.698	2.066	.063
	ภายในกลุ่ม	115	38.873	.338		
	รวม	121	43.064			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	6	3.037	.506	1.254	.284
	ภายในกลุ่ม	115	46.427	.404		
	รวม	121	49.464			
วัตถุประสงค์รวม	ระหว่างกลุ่ม	6	1.916	.319	1.010	.422
	ภายในกลุ่ม	115	36.355	.316		
	รวม	121	38.271			

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี อาชีพต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มี อาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยบูรพาต่างกัน โดยการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One way ANOVA)จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	Sig.(P)
ความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.408	.352	1.596	.180
	ภายในกลุ่ม	117	25.806	.221		
	รวม	121	27.214			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	4	2.109	.527	.969	.428
	ภายในกลุ่ม	117	63.679	.544		
	รวม	121	65.787			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	4	1.700	.425	1.202	.314
	ภายในกลุ่ม	117	41.364	.354		
	รวม	121	43.064			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.068	.267	.645	.631
	ภายในกลุ่ม	117	48.397	.414		
	รวม	121	49.464			
วัตถุประสงค์รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.201	.300	.948	.439
	ภายในกลุ่ม	117	37.070	.317		
	รวม	121	38.271			

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับ มหาวิทยาลัยบูรพาต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน โดยการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One way ANOVA)จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	Sig.(P)
ความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	.690	.230	1.023	.385
	ภายในกลุ่ม	118	26.525	.225		
	รวม	121	27.214			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	3.031	1.010	1.899	.133
	ภายในกลุ่ม	118	62.757	.532		
	รวม	121	65.787			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	3	2.213	.738	2.130	.100
	ภายในกลุ่ม	118	40.851	.346		
	รวม	121	43.064			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.852	1.617	4.278**	.007
	ภายในกลุ่ม	118	44.613	.374		
	รวม	121	49.464			
วัตถุประสงค์รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.831	.944	3.142*	.028
	ภายในกลุ่ม	118	35.440	.300		
	รวม	121	38.271			

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับ ด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ นำไปทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe

ตารางที่ 10.1 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นราย  
 คู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนา  
 วิชาการ โดยวิธีการ Scheffe's จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่า ปตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญา เอก
	ค่าเฉลี่ย	4.1111	3.8426	4.4242	3.9828
ต่ำกว่า ปตรี	4.1111	-	.26852	.31313	.12835
ปริญญาตรี	3.8426	-	-	0.58165*	0.14017
ปริญญาโท	4.4242	-	-	-	0.44148*
ปริญญาเอก	3.9828	-	-	-	-

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสาร  
 ศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการทำหน้าที่ส่งเสริม  
 และพัฒนาวิชาการ โดยวิธีการ Scheffe's พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นสูงกว่า  
 ปริญญาตรี และปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มี  
 นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10.2 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นราย  
 กลุ่ม ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ด้านวัตถุประสงค์รวมโดยวิธีการ  
 Scheffe's จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปตรี	ต่ำกว่า ปตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญา เอก
	ค่าเฉลี่ย	4.1333	3.7972	4.2136	3.8741
ต่ำกว่า ปตรี	4.1333	-	.33611	.08030	0.25920
ปริญญาตรี	3.7972	-	-	0.41641	0.07692
ปริญญาโท	4.2136	-	-	-	0.33950
ปริญญาเอก	3.8741	-	-	-	-

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็น  
 รายกลุ่ม ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ในการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม โดยวิธีการ  
 Scheffe's พบว่า ทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ



ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน โดยการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One way ANOVA)จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	Sig.(p)
ความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	.023	.012	.051	.951
	ภายในกลุ่ม	119	27.191	.228		
	รวม	121	27.214			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	2	.377	.189	.343	.710
	ภายในกลุ่ม	119	65.410	.550		
	รวม	121	65.787			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	2	1.536	.768	2.201	.115
	ภายในกลุ่ม	119	41.527	.349		
	รวม	121	43.064			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.753	.377	.920	.401
	ภายในกลุ่ม	119	48.711	.409		
	รวม	121	49.464			
วัตถุประสงค์รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.282	.141	.441	.644
	ภายในกลุ่ม	118	37.969	.319		
	รวม	121	38.271			

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์ และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีพฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และ โดยรวม

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมแหล่งที่อ่านต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One way ANOVA)จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	Sig.(p)
ความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5	.747	.149	.655	.659
	ภายในกลุ่ม	116	26.467	.228		
	รวม	121	27.214			
ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	5	3.623	.725	.352	.248
	ภายในกลุ่ม	116	62.165	.536		
	รวม	121	65.787			
ทำหน้าที่เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	5	1.644	.329	.921	.470
	ภายในกลุ่ม	116	41.420	.357		
	รวม	121	43.064			
ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.013	.403	.984	.431
	ภายในกลุ่ม	116	47.451	.409		
	รวม	121	49.464			
วัตถุประสงค์รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.525	.305	.963	.443
	ภายในกลุ่ม	116	36.746	.317		
	รวม	121	38.271			

\*  $p < .05$     \*\*  $p < .01$

จากตารางการเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมแหล่งที่อ่านต่างกัน พบว่า ทั้งรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ตารางที่ 13** การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่าง อายุ กับ ความเหมาะสมของวารสารในการบรรลุมิติประสงค์

	อายุ	ความ เหมาะสม	ด้านสื่อกลาง	ด้านเผยแพร่	ส่งเสริม และพัฒนา	โดยรวม
อายุ						
ความเหมาะสม	.340*					
เป็นสื่อกลาง	-.004	.521*				
เผยแพร่	.160	.454*	.432*			
ส่งเสริมและพัฒนา	.131	.577*	.607*	.673*		
โดยรวม	.094	.615*	.869*	.774*	.874*	

จากตารางที่ 13 พบว่า อายุกับ ความเหมาะสม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับ การเป็นสื่อกลาง การเผยแพร่ การส่งเสริม และ บรรลุมิติประสงค์ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

#### ตอนที่ 4 สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

##### 4.1 ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

จุดที่ควรปรับปรุง มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงวารสารในครั้งต่อไป

จำนวน 30 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มความคิดเห็น ดังตาราง

**ตารางที่ 14** ความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงวารสารในครั้งต่อไป

จำนวน 30 ความคิดเห็น จำแนกตาม 4 กลุ่มความคิดเห็น

รายการกลุ่มความคิดเห็น	ความถี่ของความคิดเห็น	ร้อยละ (n=30)
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์	6	20.00
2. ความตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละครั้ง	10	33.33
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในเล่ม	5	16.67
4. ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่ควรปรับปรุงวารสาร	9	20.00

จากตาราง พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์ ร้อยละ 20 โดยเห็นว่าควรมีการปรับปรุงรูปแบบการพิมพ์ ยกตัวอย่างเช่น Font ปก น่าจะมีการปรับปรุงให้มีสีสัน และความน่าสนใจมากกว่าปัจจุบัน, หน้าปกควรลดข้อความลงให้ดูน่าอ่าน, เพื่อให้บทความต่าง ๆ อยู่ใน Format เดียวกัน ปกในด้านหลังควรมีรูปแบบการดำเนินงานวารสารวิชาการอย่างละเอียด โปรดดูวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย หรือของธรรมศาสตร์ จุฬา, Space ตัวหนังสือแน่นไป ตัวหนังสือขนาดใหญ่ดีแล้ว แต่เต็มหน้าเกินไป, สารบัญควร Run เลขหน้าต่อเนื่องจากเล่ม 1-3, ควรปรับปรุงแบบตัวอักษร ให้น่าอ่าน ส่วน ความตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยเห็นว่า การออกวารสารไม่ตรงต่อเวลา ยกตัวอย่างเช่น การออกควรตรงเวลาตามที่กำหนดและควรมีทิศทางของวารสาร, ออกไม่เคยตรงตามเวลาเลขสักที, พยายามออกให้ตรงเวลา, ควรออกวารสารให้ตรงเวลามากขึ้น และเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี, ระยะเวลาการออกของวารสาร ช้ามาก ไม่ตรงเวลา, การออกไม่ตรงเวลา, ความตรงเวลาในการออกวารสาร สำหรับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในเล่ม คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยเห็นว่าเนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะดังนี้ มีบทความวิจัยทั้งหมด ทำให้ขาดคุณลักษณะวารสารเชิงความรู้ด้านศาสตร์การศึกษาต่างๆ ไป ซึ่งควรมีบ้าง, น่าจะมีบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง ก็จะทำให้ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นศาสตราจารย์ หรือนักวิจัยที่มีชื่อเสียงระดับใดระดับหนึ่งก็ได้, ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้น, ควรส่งเสริมให้มีการสังเคราะห์ผลงานการวิจัย เพื่อการพัฒนาการวางแผนการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนานวัตกรรม และ ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่ควรปรับปรุงวารสาร ร้อยละ 30.00 ได้แก่ Peer review ช้ามาก, การเขียนบทคัดย่อทั้ง ไทยและอังกฤษ ควรสั้นและกระชับมากกว่านี้, คุณภาพและคุณค่าที่คงที่แต่ละบทความ, ชื่อเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษมีพิมพ์ผิด, บทคัดย่อภาษาอังกฤษมีที่ผิดและสำนวนภาษาอาจไม่เป็นธรรมชาตินัก, ควรมีการเผยแพร่สื่อ, คุณภาพของงานวิจัย, จำนวนเรื่อง, ความหนาของวารสาร

จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ จำนวน 25 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มความคิดเห็น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ จำนวน 25 ความคิดเห็นจำแนกตาม 5 กลุ่มความคิดเห็น

รายการกลุ่มความคิดเห็น	ความถี่ของความคิดเห็น	ร้อยละ(n=25)
1. วารสารมีความหลากหลาย	3	12
2. ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ การคัดกรอง	3	36
3. สักส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ	3	12
4. รูปแบบการจัดทำ	3	12
5. ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้	3	28

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่าวารสารมีจุดเด่นที่มีความหลากหลาย ร้อยละ 12 ยกตัวอย่างเช่น ความหลากหลายของเนื้อหา, ความหลากหลายของบทความวิจัย ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ การคัดกรอง ร้อยละ 36 ยกตัวอย่างเช่น ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพบทความ การคัดกรองและคุณภาพของ กระบวนการ Peer Review, งานมีคุณภาพได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ, งานมีคุณภาพได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ, ความเข้มของการตรวจ การกลั่นกรอง, คุณภาพของงานวิจัยและบทความทางวิชาการ, มาตรฐานของบทความและงานวิจัย, การมี Peer บทความวิชาการเป็นสิ่งที่ดี, คุณภาพทางวิชาการ/การจัดทำ/จัดพิมพ์ จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ตามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับ สักส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ ร้อยละ 12 ยกตัวอย่างเช่น การเปิดโอกาสให้นักวิชาการและอาจารย์ รวมทั้งนิสิตนักศึกษาจากต่างสถาบันได้นำเสนอบทความวิจัย / บทความวิชาการ, ความสม่ำเสมอและให้การให้โอกาสอาจารย์ นิสิต ดีพิมพ์ บทความวารสาร และบทความวิจัย, ความเสมอภาคในโอกาสการนำเสนอ/การวัดและประเมินผลงานทางวิชาการ สำหรับรูปแบบการจัดทำวารสาร ผู้ตอบร้อยละ 12 ที่บอกว่าจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ ยกตัวอย่างเช่น รูปแบบการจัดทำหน้าปกวารสารน่าสนใจ ชัดเจน, รูปแบบต่าง ๆ ในเล่ม/โครงสร้างเนื้อหาบทความ, ความสะอาด เป็นระเบียบ ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้ ร้อยละ 28 เช่น การรักษาสิ่งที่ดี ๆ ไว้, การเสนอผลงานการวิจัยเป็นส่วนมาก, การเขียนอ้างอิงในงานวิจัยไม่ควรเป็นบรรณานุกรม, ควรทำวารสารต่อไป, ดีแล้วควรทำต่อไป, ควรคิดที่จะแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตลอดเวลาให้ดีกว่าเดิม, เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ,

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาวารสารไว้หลากหลาย เช่น ควรตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น, เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ มีธรรมาศยดี, บทคัดย่อของบทความ ควรสั้นประมาณ 7 - 10 บรรทัด ที่ผ่านมามีเหมือนใช้บทคัดย่อจากรายงานการวิจัย หรือวิทยานิพนธ์มา จึงยาวเกินไปสำหรับบทความ 10 - 15 หน้า, ควรเสนอผลงานการวิจัยของศิษย์เก่าด้วย, ควรยกมาตรฐานการอ้างอิงเป็นอ้างอิงงานค้นฉบับไม่ควรใช้อ้างอิงใน, การจัดพิมพ์ดีดชอบมากเกินไป ทำให้ไม่น่าอ่าน, ถ้าเป็นไปได้น่าจะมีการบอกกล่าวถึงสถิติการนำบทความในวารสารไปใช้อ้างอิงทางวิชาการมากหรือน้อยเพียงใด ในช่วง 1-3 (5)ปี ก็จักเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ (ซึ่งยังไม่ค่อยเห็นมีการทำเช่นนี้ น่าจะริเริ่ม), ค่าสมาชิกลดน้อยเกินไป (3 เล่ม 150 บาท), ขอให้กำลังใจทุกท่าน, บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ควรจะมีการตรวจทานพอสมควรก่อนจะพิมพ์, ควรใช้กระดาษถนอมสายตา /ตัวอักษรควรปรับให้อยู่ในฟอนต์อักษรใหม่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด/แบบปกควรแสดงความเป็นตัวตนของศึกษาศาสตร์

#### 4.2 ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

ประธานการประชุมได้ระบุประเด็นที่ต้องการให้พิจารณา ว่า ประเด็นที่ 1 กรรมการกลั่นกรองอยากให้อ่านบทความวิจัยที่มีความมั่นใจว่าถูกต้อง ประเด็นที่ 2 ทำอย่างไรจึงจะได้เรื่องที่ใหม่ ทันสมัย อยู่ในความสนใจ ประเด็นที่ 3 คือเรื่องของมาตรฐาน TCI ซึ่งบังคับให้ทุกฉบับต้องเป็นออนไลน์หลังจากตีพิมพ์แล้วต้องมีฐานให้คนค้นจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งวารสารศึกษาศาสตร์ได้นำเข้าระบบของ TCI ทุกเล่มทุกบทความสามารถสืบค้นได้จากทางอินเทอร์เน็ต

สมาชิกในที่ประชุมกล่าวถึงมาตรฐานว่า การประชุมในวันนี้เพื่อปรับปรุงอะไร จุดหมายที่แน่ชัดเพื่ออะไร หากต้องการจะเข้าฐาน Scopus แล้วจะเข้ามาเขียนก็ต้องพิจารณาเกณฑ์ของเขาว่าเป็นอะไรบ้างเราจะปรับปรุงให้เข้าไปในแนวทางที่เขาต้องการ

อีกความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้มีผู้อ่านมากขึ้นโดยการปรับปรุงเนื้อหาโดยการปรับปรุงรูปแบบหน้าตาเล่มทั้งหลายต่อไปจะมีการปรับปรุงกลั่นกรองการประเมินต่างๆผมว่าเป็นส่วนของข้อสุดท้าย คือ การรวบรวมข้อเสนอแนะ โดยเสนอความคิดว่าน่าจะเปิดกว้าง มาตรฐานน่าจะระบุให้ชัดเจนเลยว่าเป้าหมายแรกคือเข้าฐาน Scopus

สำหรับประเด็นที่ 2 ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิอยากให้อ่านวารสารให้เป็นที่รู้จักให้เป็นที่ยอมรับมีคนอ่านเยอะ ทำอย่างไรจะทำให้วารสารมันเด่น น่าอ่าน โดยรูปแบบเล่มข้างในดูไม่น่าสนใจ รูปก็ไม่มี พิมพ์ก็ชืด รูปเล่มภายนอกผมคิดว่ามันสำคัญ คุณภาพต้องกลั่นกรองให้ดี ออกตรงเวลา มีการสังเคราะห์มีหลายประเด็นเอาให้แน่ชัดว่าเราต้องการปรับปรุงหรือพัฒนาในเรื่องอะไร

ประธานที่ประชุมกล่าวว่าเป้าหมายสูงสุดของวารสารวิชาการในประเทศไทยทุกฉบับสันที่จะเข้าฐาน Scopus ซึ่งจริงๆมีอยู่ไม่กี่ฉบับที่ไปยื่นรออยู่แล้ว เช่น มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ของจุฬาฯ มนุษย์วิทยาสงขลานครินทร์ถามว่าเกณฑ์ Scopus คืออะไรก็คือประเด็นสำคัญที่สุดก็คือผู้ใช้คือตัวอิมแพคแฟกเตอร์ ผู้ที่มาใช้อ้างอิงที่เอาไปใช้ หากวารสารศึกษาศาสตร์ยอมรับการตีพิมพ์ทั้งไทยทั้งอังกฤษก็จะมีวารสารจากต่างประเทศเริ่มเข้ามา เช่น มาเลเซีย ปากีสถาน อินเดีย จีน ก็จะเข้ามา อินโดนีเซีย ก็จะเข้ามาควรตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษตอนนี้เริ่มจะมีคนใช้อ้างอิงเนื่องจากวารสารศึกษาศาสตร์ประกาศว่าทุน สกว ต้องตีพิมพ์ในวารสารที่ สกว รับรองของเราเป็นวารสารที่ สกว รับรองงานวิจัยของ สกว ก็จะวิ่งมาที่นี้ มันก็เลยขึ้น list ของ สกว มันก็เลยทำให้มีความหลากหลาย ตรงนี้ก็เลยมีประเด็นเราก็อพยายามที่จะทำให้ค่าอิมแพคสูงขึ้นเราก็มี่เรื่องของการตีพิมพ์ซ้ำทำให้เราเสียตรงนี้ไปคือต้องมีคนอ่านเยอะ

คนอ่านก็ต้องสนใจเป็นส่วนตัวด้วยอันที่ 1 อันที่ 2 ต้องเป็นบทความที่มีคุณภาพ อันที่ 3 ถ้าต้องการจะเป็นระดับนานาชาติในเรื่องอาเซียนภาษาอังกฤษก็ยังไม่ถูก ภาษาอังกฤษต้องให้แม่นนอกจากนั้นภาษาไทยก็ต้องไม่คิดด้วยถ้าภาษาไทยคิดมันไม่ได้ วารสารของภาษาต่างประเทศเขาไม่มีผิดเลยของต่างประเทศนะหาข้อผิดพลาด กลับมาเรื่องที่เราต้องการให้คนอ่านมากเพื่อต้องการเข้า Scopus มีข้อเสนอแนะว่าเอาเกณฑ์ของ Scopus มาเป็นตัวตั้งต้องมีความยึดมั่นประเด็นใหญ่ว่าเราต้องการอะไรให้แน่ชัดต้องการเข้า Scopus ต้องมีค่าอิมแพค ความถูกต้องทั้งหลาย สมาชิกจะต้องขยายไม่ใช่เฉพาะห้องสมุดถ้าต้องการจะอิมแพคเยอะๆจะมีต้องมองที่สมาชิกก่อนมันต้องแข่งขันกันเยอะอย่างน้อยๆมีร้อยเป็นร้อยเล่มที่แข่งกันอยู่ในขณะนี้

เกณฑ์ในการพิจารณาจะมีเกณฑ์แรก บทความทุกบทความต้องมีการควบคุมคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ Peer review ซึ่งทางวารสารจะต้องมีสำเนาให้ TCI ผลการประเมินที่เขียนนี้เราต้องใช้เป็นหลักฐานแล้วทาง TCI ก็จะเอาไปประเมินดูความเข้มข้นของการประเมินถึงเวลาเราจะต้องส่งเลย เกณฑ์ที่สองออกตรงเวลาตอนนี้เราก็ออกทันแล้วอันนี้เป็นเกณฑ์หลักถ้าตก 2 ข้อนี้ก็ตกไปเลยตอนนี้ที่เราประเมินว่าซ้ำ 1 บางทีเพราะ peer เราจะต้องรอ 2 ท่านตอบกลับมาหลักการก็คือ peer 2 ท่านพร้อมกันถ้าขัดแย้งกันก็ท่านที่ 3 ทำให้ช้าลงไปอีก บางทีถ้ามาแล้วขัดแย้งกัน บรรณาธิการก็จะดูว่าท่านแรกมีเหตุผลมีน้ำหนักมากก็โอเค ถ้าไม่ได้ดูแล้วไม่ไหวเราก็จะปฏิเสธทันที มันช้าตรงไหนต้องแก้ตรงนั้น

Peer ซ้ำก็ต้องแก้ที่ peer สาเหตุอยู่ตรงไหนก็ต้องแก้ที่ตรงนั้นถ้าแก้ที่ peer ก็ยากเหมือนกันแล้วจริงๆทุกวันนี้หาคนอ่านค่อนข้างยากในบางสาขาเราก็อทำ list ไว้เยอะมากก็อยากจะให้ท่านที่อยู่ในวงการเรื่องนั้นอย่างเข้มข้นอันนี้เป็นจุดที่ 1 TCI ราวๆ 100 หน้า ต่อเล่ม ของเรากินอยู่แล้วของเราแน่นตอนนี้แนวโน้มก็คืออาจจะต้องขยายตอนนี้เรา 3 เล่มต่อปี อาจจะต้องมี 4 เล่มต่อปีเพราะบทความอันมาก

สมาชิกท่านหนึ่งเสนอว่าการพิจารณาชื่อเรื่อง โครงเรื่อง เราจะทำอย่างไรบ้าง บทความรับเชิญที่เป็นนักวิชาการแล้วก็ทำ Theme ไปเลยว่าปีนี้จะออก 3 เล่ม เล่มนี้ Theme คืออะไร เล่มที่ 2 คืออะไร เล่มที่ 3 คืออะไร ส่วนเรื่องบริหารจัดการหน้าปกเล่มนี้ Theme ของมันคืออะไรที่นี้ peer สามารถบริหารจัดการได้ เพราะตอนนี้บทความมีอยู่ในสต็อกอยู่แล้วส่ง peer ไปบทความในเรื่องนี้จะตีพิมพ์ในเล่มไหน

ในเรื่องของ Peer ออนไลน์สมาชิกแสดงความเห็นว่าเห็นด้วยเพราะว่าตอนนี้หลายมหาวิทยาลัยได้ส่งทางออนไลน์แล้วง่ายด้วยอันนี้เป็นสิ่งที่คิดว่าควรจะต้องทำมากเมื่อเวลาที่บทความเข้ามา แล้วเราพบว่าจะรับตีพิมพ์มันก็ส่งสารนิตินิตเหมือนกันนะว่านิตินิตบางคนก็ต้องการจะจบมันมีเงื่อนไข หนังสือรับรองจากตรงนี้ไปว่าเราจะตีพิมพ์ปีไหน มันต้องผ่าน Peer อันนั้นมันก็เป็นสิ่งที่มีความหมายหลายอย่าง ต่อไปก็ไปดูโครงสร้างโดยละเอียดก็เห็นมีเกณฑ์บทความภาษาไทยก็คำภาษาอังกฤษก็คำ

เรื่องบทความรับเชิญต้องส่ง peer หรือไม่ สมาชิกเห็นว่าต้องส่ง peer เช่นกัน ตอนที่ทำอยู่ที่ส่ง peer ตอนนั้นก็มาจากจีน อีกประเด็นกรณีเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่จะจบ กับขอตำแหน่งวิชาการ คือเราก็อ่านที่ จะถูกตรวจสอบได้

สมาชิกมีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยที่จะทำเป็น Theme เรื่องที่ 2 คือน่าจะออกปีละ 6 ฉบับเพราะว่านานๆออกทีคนลืม อีกอย่างออกบ่อยน้อยกว่าร้อยหน้าแล้วเล่มมันน่าจะบางๆ ทำให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะนิตินิตนักศึกษาเราต้องพยายามให้ถึงมือนิตินิตนักศึกษา สิ้นปีก็จะนางานสัมมนางานวิจัยดีเด่นของนักศึกษา คือต้องพยายามให้มีคนอ่านเยอะๆ นิตินิตเราไม่มีนิสัยในการอ่านอยู่แล้วต้องขอบังคับขอความร่วมมือจากอาจารย์วิจัย ปกติมีสมาคมอยู่แล้ว ว่านิตินิตนักศึกษาต้องเข้าสมาคมเราอาจจะบอกรับวารสารและวารสารอยากให้เป็น 6 เล่มต่อปี 2 เดือนต่อเล่ม และจัด Theme ได้ง่ายด้วย ในการที่จะประเมินครูก็ควรพิจารณาว่ามีการขวนขวายตลอดชีวิตหรือไม่ เขาเป็นสมาคมวิชาชีพที่สมาคมและได้บอกรับวารสารอะไรบ้าง ควรจะรับอย่างน้อย 2 ฉบับแล้วก็เป็นกรรมการในวิชาชีพ

ประเด็นเรื่องของการทำ Theme ของแต่ละฉบับถ้าทำก็ดีมันก็ต้องขอปรึกษาว่าถ้าเป็น Theme แต่ละเรื่องก็ต้องใช้บรรณาธิการรับเชิญ สมมุติจะทำ Theme เรื่องนี้เราว่า Plan เลยว่า 4 เล่ม นี่อาจจะเชิญท่านอาจารย์ท่านใดดูแลทั้งเล่ม เล่มต่อไปจะเป็นอาจารย์อีกท่าน

สมาชิกเสนอว่าการกำหนด Theme น่าจะทำล่วงหน้าเป็น 2-3 ปีเลยว่าจะเรื่องอะไรบ้างคนส่งมาก็จะเข้ากับเรื่องขอเพิ่มสัก 6 ฉบับ เล่มใหญ่แตกเป็นเล่มเล็ก บรรณาธิการรับเชิญจะทำแต่ละ Theme ก็รับไปเลย ความคิดเห็นอีกเรื่องคือการทำวารสารเมื่อก่อนปัญหาคือไม่มีคนส่งมันเป็นแบบนี้จริงๆเลยจะให้นิตินิตนักศึกษาตีพิมพ์ ใน TCI การส่ง peer จำเป็นต้องเป็น 2 หรือไม่เขาก็ไม่ได้บังคับ แต่ของเราต้องการให้แน่นอนคือการที่วารสารออกไม่ตรงเวลาส่งผลเสียหลายๆเล่มถ้าไม่ได้ คือตกก็มีความคิดเห็นว่าพอเป็น 2 มันทำให้ล่าช้ามากๆให้กองบรรณาธิการมาช่วยดูอีกทีนั้นจะเร็วขึ้นเยอะเลยแค่ทำ 2 ฉบับยังเร็วขึ้นให้เข้า TCI การทำแต่ละฉบับนี้ก็ใช้เวลาจริงๆก็คือปัญหาว่าการ peer 2-3 คนก็ทำให้ยิ่งอยากขึ้นก็เท่านั้นเองแต่มันก็มี



ข้อดีข้อเสียนะถ้าเล่มไหนมันไม่จูงใจเด็กรุ่นใหม่ให้อ่าน ถ้าให้มันบางลงไปนิตก็จูงใจแต่ก็จะเสียค่าใช้จ่ายเยอะ

สมาชิกเสนอให้พิจารณาว่า staff มีเวลามากแค่ไหน มีงบประมาณแค่ไหนจะได้พิจารณาว่าจะออกได้กี่ฉบับและต้องตรงเวลาด้วย คิดว่าเราเองก็ยังคงมีปัญหาอยู่ในการจัดทำนอกจากจะไปซ้ำที่ peer ในเรื่องการพิมพ์ ในเรื่องการจัดรูปเล่ม ต้องจัดใหม่ ใช้ผู้จบนิเทศศิลป์มาช่วยหน่อยปกติวิจัยถ้าไม่จำเป็นก็ไม่มีการอยากอ่าน ถ้ารูปเล่มมันดูเก๋ดูดีดูน่าอ่านน่าหยิบ มีภาพข้างใน มีสัมภาษณ์คนดังมีอะไรต่างๆน่าเปิดอ่าน เล่มไม่หนามาก อยากเน้นให้มีคนอ่านเยอะๆเนื้อหาข้างในต้องเอาที่มีคุณภาพจริงๆ ถ้าคุณภาพต่ำถ้าอยากให้เราตีพิมพ์ก็ต้องทำวิจัยให้ดีเป็นการยกสิ่งที่ดีที่ต้องการที่จะทำให้มันดีขึ้นมาด้วยไม่ใช่ทำอะไรก็ได้แล้วไปพิมพ์ เราคิดว่าเราไม่ได้ไปรับรองสิ่งเหล่านั้นจะเป็นของปริญาเอกหรือโทถ้ามีคุณภาพคิดว่าตอนนี้เรามีโอกาสเลือกได้

มีบางความคิดเห็นกล่าวถึง เงินทุนของศึกษาศาสตร์ถ้าจะออกปีละ 2 เล่มใช้ทุนมากน้อยเพียงใดและรายได้ที่ได้จากสมาชิกต้องขยายสมาชิกให้มากถ้าเข้ามาคณะศึกษาศาสตร์ต้องเป็นสมาชิกแล้วพอทำ theme ออกมาวางแผนไปเลยว่า 2 ปีล่วงหน้า Theme ของเราคืออะไร

ระบบวารสารออนไลน์ โดยระบบนี้จะจัดโดยคณะศึกษาศาสตร์เองที่ได้รับการสนับสนุนระบบโดย TCI โดยข้อมูลทั้งหมดนี้เราฝากข้อมูลแม่ข่ายไว้ที่มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้า ธนบุรี ลักษณะการใช้งาน TCI (Thai citation journal index) ลักษณะเงื่อนไขในการเข้าชมสามารถกำหนดได้ 2 เงื่อนไข สามารถเข้าไปดาวน์โหลดไฟล์ได้คนทั่วไปสามารถเข้าไปใช้งานได้ ตัวระบบที่ทุกท่านต้องเข้ามาทดลองใช้ระบบตัวนี้เป็นระบบที่มี 9 ขั้นตอน เรากำลังทำวีดีโอแสดงวิธีการใช้งานอย่างละเอียดให้ผู้ทรงคุณวุฒิการวิจัยเราจะวิจัยยังงั้นขั้นแรกถ้าท่านรีวิวเสร็จแล้วท่านสามารถดาวน์โหลดวีดีโออ่านได้เป็นไฟล์ PDF พออ่านเสร็จเราสามารถคอมเม้นได้

## บทที่ 5

### สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้เกี่ยวข้องจำนวน 122 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการประชุมวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

#### 5.1 สรุปผลวิจัย

##### ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.0) และเมื่อพิจารณาอายุพบว่า มีอายุ 51 ปี ขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 32.80) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น อาจารย์-บุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 51.60) และและพบว่าเป็นศิษย์ปัจจุบัน (ร้อยละ 27.00) และเมื่อพิจารณาวุฒิการศึกษาพบว่า มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 47.50)

##### ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์

จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อ่าน ไม่ได้เป็นสมาชิกมากที่สุด (ร้อยละ 82.00) โดยมีผู้ตอบที่สมัครเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 18.00

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการติดตามวารสารศึกษาศาสตร์ พบว่า เกี่ยวกับระยะเวลาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามอ่านวารสารศึกษาศาสตร์ นานๆ ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 60.70) โดยมีผู้อ่านเป็นประจำทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 23.80 และเมื่อพิจารณาสถานที่อ่านพบว่าอ่านจากหอสมุด มากที่สุด ร้อยละ 32.8 รองลงมาอ่านจากที่ทำงาน (ร้อยละ 31.10)

##### ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รายข้อและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.9378$ ) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อขนาดของวารสาร (กว้าง x ยาว) ว่ามีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ( $\bar{X} = 4.1311$ ) รองลงมาเป็นความคิดเห็นต่อชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์ (อาร์ต 210 g) ( $\bar{X} = 4.0984$ ) ส่วนความคิดเห็นต่อ ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.6964$ )

ความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รายชื่อและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.9254$ ) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า บรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ข้อที่ว่าเป็นการเผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ( $\bar{X} = 4.1557$ ) รองลงมาเป็นเห็นว่า เป็นการส่งเสริมพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 4.1066$ ) ส่วนเห็นว่าเป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ( $\bar{X} = 3.6964$ )

การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี เพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test) จำแนกตามรายวัตถุประสงค์ และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า เพศต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม สภาพการเป็นสมาชิกวารสารต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม อาชีพต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มี อาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม ความสัมพันธ์กับ มหาวิทยาลัยบูรพาต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับ ด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ นำไปทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ โดยวิธีการ Scheffe's พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ในการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม โดยวิธีการ Scheffe's พบว่า ทุกคู่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์ และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีพฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม พฤติกรรมแหล่งที่อ่านต่างกัน พบว่า ทั้งรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า อายุกับ ความ

เหมาะสม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการเป็นสื่อกลาง การเผยแพร่ การส่งเสริม และ บรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## ตอนที่ 4 สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

### 4.1 ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

**จุดที่ควรปรับปรุง** มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงวารสารในครั้งต่อไป จำนวน 30 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มความคิดเห็น ได้แก่ ควรปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์ การออกวารสารไม่ตรงต่อเวลา จำนวนครั้งที่ออกน้อยไปควรเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี เนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะ มีบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้น

**จุดเด่นที่ควรรักษาไว้** มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ จำนวน 25 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มความคิดเห็น กล่าวคือ วารสารมีจุดเด่นที่มีความหลากหลาย ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ ในการคัดกรอง สัดส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ รูปแบบการจัดทำวารสาร และความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้

### 5.2 อภิปรายผล

จุดที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการออกวารสาร ไม่ตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละฉบับอาจเป็นเพราะว่ากระบวนการในการรักษาคุณภาพของวารสารทำให้กระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิใช้เวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับจุดเด่นที่พบว่าความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพในการคัดกรองบทความส่วนจำนวนครั้งที่ออกน้อยไปควรเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี นั้นอาจเป็นเพราะปัจจุบันมีผู้นิยมส่งบทความมาแสดงความจำนงที่จะลงวารสารศึกษาศาสตร์จำนวนมากทำให้วารสารแต่ละเล่มมีความหนาเพิ่มขึ้น ซึ่งการเพิ่มจำนวนเล่มอาจช่วยบรรเทาความคั่งของบทความที่ลงวารสารลดลง ตัวเล่มไม่หนามากทำให้น่าสนใจน่าอ่านมากขึ้น สำหรับบางความคิดเห็นที่ต้องการให้เนื้อหาในเล่มมีลักษณะเป็นบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง และควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้นนั้น โดยทั่วไปตามกระบวนการกลั่นกรองบทความที่จะนำมาลงวารสารได้มีการกำหนดประเด็นการพิจารณาเป็นบทความใหม่ๆทันสมัยอยู่ด้วยแล้ว ส่วนความเป็นสหวิทยาการ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ควรพิจารณาในการนำมาลงในโอกาสต่อไปซึ่งอาจกำหนดเป็นข้อพิจารณาเพิ่มเติมสำหรับการพิจารณาโดยภาพรวมโดยคณะกรรมการกองบรรณาธิการซึ่งเป็นผู้พิจารณาโดยภาพรวมของเล่มวารสาร

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยที่พบว่า ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมต่ำสุดจึงควรพัฒนาระบบการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความคล่องตัว รวดเร็วขึ้น เพื่อจะทำให้วารสารสามารถออกได้ตรงเวลายิ่งขึ้น

จากผลวิจัยที่พบว่าวารสารมีบทบาทการเป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด จึงควรเผยแพร่ และส่งเสริมให้ศิษย์เก่าของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีโอกาสเข้าถึง ในการส่งบทความทางวิชาการมาลงในวารสาร และรณรงค์ให้ศิษย์เก่าเป็นสมาชิกวารสารให้มากขึ้น

จากผลวิจัยที่พบว่ามีความคิดเห็นบางส่วนต้องการให้จำนวนครั้งที่ออกเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี นั้นควรได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกองบรรณาธิการ เนื่องจากการเพิ่มจำนวนเล่มจะทำให้วารสารได้มีโอกาสเพิ่มกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการได้มากขึ้นตอบสนองความต้องการของสังคมมากขึ้น

จากความคิดเห็นที่ต้องการเพิ่มบทความเชิงสหวิทยาการนั้น ควรได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกองบรรณาธิการที่จะต้องพิจารณาโดยภาพรวมในแต่ละฉบับให้มีความสมดุล ทั้งบทความในสาขาและนอกสาขา อาจต้องปรับเป้าหมายของวารสารให้มีความครอบคลุมบทความวิจัยและบทความวิชาการสาขาอื่นๆ จะทำให้วารสารสามารถก่อประโยชน์ต่อวงวิชาการที่กว้างขวางขึ้น

### บรรณานุกรม

- กนกพร ตั่งมหาสถิตกุล. (2546). การผลิตวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานการศึกษา  
อิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไกรยูทธ ชีรตยาคินันท์. (2523). การเขียนตำราและบทความทางวิชาการเฉพาะสาขาวิชา. กรุงเทพฯ:  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จารุวรรณ สิ้นธุโสภณ. (2521). วิทยานุกรมบรรณารักษศาสตร์. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- จิราภรณ์ ชื่นปรีชา. (2539). การวิเคราะห์วารสารวิชาการทางการเกษตรที่พิมพ์เผยแพร่โดย  
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และ  
สารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชุติมา สัจจนันท์. (2530). สารนิเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. นนทบุรี :  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ครุณี หิรัญรักษ์. (2530). แนวโน้มนิตยสารของไทยในปัจจุบัน. นิตยสาร, 6(7), 47-50.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2533). งานบรรณารักษ. พิมพ์ครั้งที่ 3 นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครู  
นครศรีธรรมราช.
- นวลจันทร์ รัตนากร. (2525). การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษรกิจ.
- นายิกา เด็ดขุนทด. (2547). การเขียนบทความ. เอกสารประกอบการอบรมการเขียนบทความวิชาการ.  
ณ ห้องประชุม 1 อาคาร 1 สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (เอกสารอัดสำเนา)
- บุษกร อุตสาหกรรมกิจ. (2543). การดำเนินงานวารสารทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ. ขอนแก่น :  
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. (2533). ประเภทของบทความวิชาการ เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษา. นนทบุรี:  
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรานี เกตุกัน. (2533). การเขียนบทความ. วารสารโรงพยาบาลราชวิถี, 1(2), 12-16.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. (2535). การเขียนผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิมพ์จรรยา ปวนะฤทธิ (2529). วารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.  
กรุงเทพฯ: สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชา 13411 สารนิเทศลักษณะพิเศษ.  
นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรรณา โดพิบูลย์พงศ์. (2526). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา  
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วราวุธ ผลานันท์. (2537). *งานวารสารและหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมาน ลอยฟ้า 2537 *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ บรรณารักษศาสตร์ มข.* 12(3) ศ.ค. p1.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2530). *คู่มือการเตรียมบทความและรายงานทางวิทยาศาสตร์เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- สุรสิทธิ์ วิฑยารัฐ. (2542). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- Davinson, Donald. (1978). *The Periodicals Collection*. 2<sup>nd</sup> Rev. & enl.ed. Boulder Colorado: Westview Press.
- Garder, Richard K. (1981). *Library Collection : their Origin Select and Development*. New York: McGraw-Hill.
- Lindsay, David. (1982). *A guide to scientific Writing: Manual for Students and Research Workers*. Molbourne: Longman Chesire.
- Roze, Robert. (1999). *Modern Magazine Editing*. Dubuque. Iowa: WM.C Brown.
- Sides, Charles H. (1991). *How to Write and Present Technical Information*. Phoenix, Ariz : The Oryx Press.